

ת"פ 21391/10/14 - מדינת ישראל נגד גדי אורן, שחר מסלטי, קארין אורן, משה שעשע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21391-10-14 מדינת ישראל נ' אורן ואח'
בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עידית ענתבי
פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

המאשימה

נגד

1. גדי אורן
 2. שחר מסלטי
 3. קארין אורן
 4. משה שעשע
- ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן

הנאשמים

הכרעת דין

1. כמצוות הוראות סעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע, בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את נאשמת 3.

א. רקע כללי ועובדות כתב האישום:

2. ארבעת הנאשמים הואשמו לפניי בעבירה של החזקת סמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית, לפי הוראות סעיפים 7 (א) ו-7 (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים). נאשם 4 הואשם, בנוסף, בשלוש עבירות נלוות.
מדובר בסמים מסוכנים איכותיים ויקרי ערך, מסוג קנבוס (מריחואנה מסוג "הידרו"), במשקל כולל של 18 ק"ג נטו ויותר, העשויים להימכר לצרכן הקצה במחיר של כמאה ₪ לגרם (ר' חוות הדעת ת/98 ות/120. להלן ביחד

עמוד 1

- (הסמים).

3. הסמים הוחזקו בשקיות ואקום אטומות, בשתי מכולות המצויות במתחם מכולות מגודר בדרך השבעה בחולון (להלן - המתחם).

במתחם ניתן לשכור מכולה או מכולות לצרכי אחסון, בעבור תשלום דמי שכירות חודשיים, בהתאם לחוזה שכירות סטנדרטי של המתחם (להלן - החוזה). על פי תנאי החוזה האמור, שוכר מכולה רשאי לסיים את השכירות בכל עת בכפוף לתשלום דמי השכירות בעבור החודש בו נמסרה ההודעה על תום השכירות. בנוסף, לשם הבטחת תשלום דמי השכירות נדרש השוכר למסור פרטי כרטיס אשראי או לחלופין המחאת ביטחון.

הגישה למכולות שבמתחם אפשרית, לשוכרי המכולות, בכל שעות היממה. בשעות הערב, הכניסה לשטח המתחם נעשית דרך שער אוטומטי, שניתן להפעילו בהתקשרות טלפונית מהטלפון של השוכר למספר טלפון מסוים, שניתן לשוכר במעמד חתימת החוזה. המתחם מאפשר לשוכר מכולה למסור עד שני מספרי טלפון, אשר רק למי שמחזיק בהם תהיה אפשרות כניסה למתחם כל העת.

4. בני הזוג אורן - נאשם 1 ונאשמת 3 - מתגוררים, יחד עם שני ילדיהם, בבית פרטי בראשון-לציון (להלן - הבית). נאשם 4 הינו אחיינה (בן אחותה) של נאשמת 3. נאשם 2 הינו חבר של נאשם 4.

נאשם 1 הינו יליד שנת 1971 ונאשמת 3 צעירה ממנו במספר שנים. להבדיל, נאשם 4 - כמו נאשם 2 - הינו יליד שנת 1994.

5. על פי טענת ההגנה, נאשם 4 היה מקורב מאוד לבני הזוג אורן, אשר נהגו בו כבנם והוא נהג בהם כבהוריו. לטענת ההגנה, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום היה לנאשם 4 חדר בבית והוא אף נהג לעשות שימוש באופנוע - מסוג ימאהה טי מקס, מ.ר. 53-756-78 (להלן - האופנוע) - שאותו רכש נאשם 1 בחודש יולי 2014. עוד יש לציין בהקשר זה כי נאשם 1 נהג, באותה התקופה, ברכב B.M.W. מ.ר. 97-374-69, שהיה רשום על שם נאשמת 3 (להלן - ה.ב.מ.ו.); וגם בו - כך לפי הטענה - הוא התיר לנאשם 4 לעשות שימוש.

6. כתב האישום המונח לפניי - שהינו כתב אישום מתוקן בשלישית - אוחד שני אישומים. עיקר עובדותיהם הן כדלקמן:

אישום ראשון (נגד נאשמים 1, 3 ו-4):

• עובר ליום 17.4.14 קשר נאשם 1 קשר עם נאשמת 3 להחזקת סמים מסוכנים בכמויות מסחריות, במטרה להפיק רווח ממכירתם, ובמועד שאינו ידוע במהלך שנת 2014 חבר נאשם 4 לקשר הנ"ל.

• ביום 17.4.14 הגיעו נאשמים 1 ו-3 יחדיו למתחם ושכרו מכולה שמספרה 2229 (להלן - מכולה 2229). נאשמת 3 חתמה על החוזה, שבו התחייבה לשלם דמי שכירות חודשיים בסך ₪ 980, ומסרה את כרטיס האשראי שלה כאמצעי תשלום. ככתובת מגוריה של נאשמת 3 נרשם שם בנה. נאשמת 3 מסרה את מספרי הטלפון שלה ושל נאשם 1 לצורכי הגישה למתחם.

• במשך תקופה שאינה ידועה לתביעה, מיום 17.4.14 ועד ליום 2.10.14, החזיקו הנאשמים באישום זה, במכולה 2229, 15 שקיות ואקום ובהן בסך הכל כ-13.9 ק"ג (1246 גרם ±) סמים. שווי של גרם אחד של סמים מהסוג שנתפס הוא כ-100 ₪ במכירה לצרכני סמים.

- בנוסף לסם החזיקו הנאשמים באישום זה, במכולה 2229, אביזרים לצורך שקילת הסם וחלוקתו לשם מכירה והפקת רווח: משקל אנלוגי, קערה, שקיות בגדלים שונים, קופסת כפפות חד פעמיות (להלן - קופסת הכפפות) וסרט הדבקה.
- ביום 2.10.14, בסמוך לשעה 20:15, הגיע נאשם 4 למתחם כשהוא רכוב על האופנוע, שהיה ללא פוליסת ביטוח בתוקף. נאשם 4 פנה למכולה 2229, הוציא ממנה שקית, המכילה 900 גרם נטו סמים, ולקח אותה עמו על האופנוע.
- נאשם 4 יצא מהמתחם בנסיעה אל כביש, המחבר את המתחם לכביש 44 (להלן - כביש הגישה), ולא שעה להוראות שוטרים לעצור. בהמשך, שוטרים אחרים חסמו את כביש הגישה על מנת לעצור את נאשם 4, אך הוא המשיך בנסיעה, לא ציית להוראות השוטרים והתחמק מהם תוך שהוא רוכב על האופנוע במהירות גבוהה.
- נאשם 4 המשיך בנסיעה על כביש 44, כששוטרים דולקים אחריו, תוך שהוא נוסע בדרך נמהרת ורשלנית כדי להתחמק ממעצר. במחלף שבין כביש 44 לכביש 4 החליק נאשם 4 מהאופנוע, וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות וכן נגרם נזק לאופנוע (להלן - התאונה).

אישום שני (נגד נאשמים 1, 2 ו-4):

- עובר ליום 24.8.14 קשר נאשם 1 קשר עם נאשם 4 להחזקת סמים מסוכנים בכמויות מסחריות ובמטרה להפיק רווח. כמו כן, נאשם 2 קשר קשר דומה עם נאשם 4.
 - ביום 24.8.14 הגיעו נאשמים 2 ו-4 יחדיו למתחם על מנת לשכור מכולה. נאשם 2 חתם על חוזה לשכירת מכולה מספר ל' 204 (להלן - מכולה 204), בעבור דמי שכירות חודשיים בסך של 800 ₪. נאשם 2 מסר את פרטי כרטיס האשראי שלו כאמצעי תשלום.
 - במעמד חתימת החוזה מסרו נאשמים 2 ו-4 את מספר הטלפון של נאשם 4, כדי לאפשר לו גישה למכולה בכל עת. באותו מעמד נאשם 4 הציג עצמו, במרמה, בשם הבדוי "רון" - שנרשם בחוזה ליד מספר הטלפון שלו - והכל על מנת שלא ניתן יהיה לקשר בין נאשם 4 לבין מכולה 204 ותוכנה.
 - במשך תקופה שאינה ידועה לתביעה, מיום 24.8.14 ועד ליום 2.10.14, החזיקו הנאשמים באישום זה, במכולה 204, חמש שקיות ואקום שבכל אחת מהן סמים, כך שבסך הכל החזיקו הנאשמים באישום זה 4.25 ק"ג סמים. שוויו של גרם אחד של סמים מהסוג שנתפס הוא כ-100 ₪ במכירה לצרכני סמים.
7. על רקע עובדות אלה הואשמו כל הנאשמים, כאמור, בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים. הגם שעובדות כתב האישום מייחסות לנאשמים קשירת קשר, ועל אף שכתב האישום תוקן שלוש פעמים, הוראות החיקוק שבכתב האישום אינן מייחסות לנאשמים עבירה של קשר מסוג כלשהו.
- נאשם 4 הואשם בנוסף, באישום הראשון, בשלוש עבירות הנוגעות לדרך נהיגתו באופנוע בעת שנתפס ונעצר, כלהלן:

- (1) נהיגה נמהרת ורשלנית שגרמה לתאונת דרכים - עבירה לפי הוראות סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

(2) נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי הוראות סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

(3) נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - עבירה לפי הוראות סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

8. לשם קיצור יכונה להלן האירוע באישום הראשון, שבמהלכו נתפס נאשם 4 ונעצר - "אירוע התפיסה". יושם אל לב כי אירוע זה היה אירוע מורכב וכלל מספר שלבים, שהעיקריים שבהם הם שני אלה: **האחד**, שעניינו בהתחמקות נאשם 4 מהחסימה המשטרתית על כביש הגישה; **השני**, שעניינו בתאונה, אשר אירעה לאחר מכן במחלף לכיוון כביש 4 במהלך הימלטותו של נאשם 4 מהבלשים.

9. אירוע התפיסה אירע כאמור ביום 2.10.14. נוכח העובדה שחלק מהעדים התייחסו בעדויותיהם לחג ראש השנה, ראוי לציין כי אירוע התפיסה אירע מספר ימים לאחר ראש השנה, שחל באותה השנה החל מיום 24.9.14 (שהיה ערב ראש השנה).

עוד יש לציין כי לנאשם 1 נודע על דבר אירוע התפיסה, ומעצרו של נאשם 4 במהלכו, בזמן אמת; או אז הוא נמלט. בתחילת הדרך התלוותה אליו נאשמת 3, והיא נעצרה כעבור מספר ימים, ביום 6.10.14. כתב האישום הוגש ביום 15.10.14, ובו הואשמו נאשמים 2 עד 4 בלבד. רק ביום 23.10.14 נעצר נאשם 1 ובשלב מאוחר יותר תוקן כתב האישום והוא צורף לו כנאשם נוסף.

10. כעולה מעובדות כתב האישום - כפירטון דלעיל - שני הנאשמים העיקריים בתיק הינם נאשמים 1 ו-4, אשר החזיקו (כך על פי הטענה) בכל הסמים מושא הפרשה דנא. לא למותר לציין כבר עתה, כי על פי הראיות שהובאו לפניי במהלך המשפט הוברר שבשופות זו - שבין נאשם 1 לבין נאשם 4 - נאשם 1 היה השותף הבכיר ואילו נאשם 4 היה השותף הזוטר.

באשר לנאשמים 2 ו-3, בכתב האישום הואשם כל אחד מהם רק בהחזקת הסמים במכולה אחת ספציפית, כפי חלקם הנטען.

11. בסיפא לכתב האישום מופיעות שתי בקשות, בהתאם להוראות הרלוואנטיות שבפקודת הסמים המסוכנים, כלהלן:

האחת, בקשה לקבוע, במסגרת הכרעת הדין, כי הנאשמים הינם סוחרי סמים.

השנייה, בקשה לחילוט רכוש, ככל שהנאשמים יורשעו בדינם (להלן - בקשת החילוט).

12. יש להדגיש, כי בקשת החילוט מתייחסת לרכוש רב ערך, השייך בעיקרו לבני הזוג אורן (נאשמים 1 ו-3). רכוש זה כולל שני נכסי מקרקעין (הבית ונכס נוסף, ששניהם רשומים על שם נאשמים 1 ו-3), כלי רכב (ובהם ה.ב.מ.וו. והאופנוע), וכן כספים ורכוש נוסף.

ב. תשובות הנאשמים לאישומים וגדר המחלוקת הסופי בין הצדדים:

13. תשובות הנאשמים לאישומים התמהמהו עד מאוד, בין השאר על רקע הליך גישור שנערך בין הצדדים. בסופו של דבר, תשובות הנאשמים לאישומים הוגשו בכתב, כמעט שנה לאחר הגשתו של כתב האישום. תשובות אלה כללו - למעט בענייניו של נאשם 4 - כפירה מלאה בביצועה של עבירה כלשהי. הנאשמים אמנם הודו בשכירת שתי המכולות, כל אחד כפי חלקו כמתואר בעובדות כתב האישום, אך

כפרו בכל השאר. להבדיל, נאשם 4 הודה בהחזקת כל הסמים, בשני האישומים, הגם שכפר ביתר העובדות (ר' התשובות בכתב, בבקשות מס' 10 עד 12).

14. בתחילתו של יום גדר המחלוקת בין הצדדים היה אפוא נרחב, למעט בעניינו של נאשם 4. על רקע זה נוהל לפניי הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל עדויות של עדים רבים, אשר נשמעו במשך ישיבות רבות. בנוסף, הוגש לפניי תיק מוצגי תביעה שבו מוצגים מרובים, האוחזים יחדיו מאות רבות של עמודים. יוטעם, כי מוצגים אלה כוללים גם ראיות פורנזיות, לא רק באשר לטיב ומשקל הסמים שנתפסו, אלא גם באשר לטביעות אצבע (להלן - ט.א.) של נאשם 1, שנמצאו על הכלים ועל שקיות הסמים, וכן איכונים של הטלפון הנייד שלו ופלטי שיחות טלפון. בנוסף, הראיות כוללות סרטונים שהורדו ממצלמות האבטחה שבמתחם וסרטון מתוך הטלפון הנייד של נאשם 4. אף מטעם ההגנה הוגש תיק מוצגים.

15. עם זאת, במהלך עדותו של נאשם 1 בבית המשפט הסתבר כי גם נאשם זה - כמו נאשם 4 - מודה בחלק משמעותי מעובדות כתב האישום. אמנם, להבדיל מהודאת נאשם 4, הודאת נאשם 1 ניתנה באופן מדוד - שנועד למזער ככל האפשר את חלקו בביצוע העבירות, כמו גם ליתן הסברים תמימים לראיות התביעה המפלילות אותו - אך בשורה התחתונה יש בה כדי לצמצם מאוד את גדר המחלוקת העובדתית בין הצדדים.

אכן, כפי שציין ב"כ נאשם 1 בסיכומיו, על רקע גרסת נאשם 1 בבית המשפט, "מרכז הכובד של התיק נעתק מתיק הנדרש להכרעה עובדתית לתיק שעיקרו בהכרעה משפטית על יסוד עובדות שכמעט אינן שנויות במחלוקת"; הכרעה שכדבריו נדרשת בעיקר לעניין העונש שבסופו של יום יושת על נאשם 1 (ר' בעמ' 2 לסיכומי ב"כ נאשם 1).

16. חשוב להדגיש עוד, בהקשר זה של גדר המחלוקת העובדתית בין הצדדים, כי כל המסגרת העובדתית-אובייקטיבית של סיפור הפרשה - דהיינו: תיאור המתחם, המכולות, החוזים והסמים שנמצאו במכולה 2229 ובמכולה 204, לרבות משקלם, דרך אריזתם וטיבם - בסופו של יום לא הועמדה במחלוקת לפניי. ממילא מסגרת עובדתית זו לא היתה טעונה הוכחה לפניי, אך לא למותר לציין כי מכל מקום היא הוכחה כדבעי בראיות התביעה שהוגשו.

17. בנסיבות אלה, כאשר גדר המחלוקת בין הצדדים צומצם כאמור, הילוכה של הכרעת דין זו יהא שונה מהמקובל. חלף סקירה כללית של כל הראיות הרבות שהוצגו בבית המשפט על ידי כל הצדדים - סקירה שנוכח גדר המחלוקת הנוכחי אינה נדרשת - הניתוח הראייתי ייערך בהתייחס לכל אחד מהנאשמים. ניתוח זה יחל בגרסת הנאשם (הרלוואנטי) בבית המשפט, וזאת על מנת למקד את הדיון ולייעלו.

הדיון יחל בשני הנאשמים העיקריים, דהיינו: נאשמים 1 ו-4, ולאחר מכן יעבור לנאשם 2 ולנאשמת 3.

נאשם 1:

ג.

18. בגרסתו בבית המשפט פרש נאשם 1 יריעה עובדתית רחבה בה תיאר את עסקיו, יחסיו עם אשתו ואחינה (נאשמים 3 ו-4), והתייחס לראיות התביעה.

בין השאר סיפק נאשם 1 בעדותו הסברים לכל ראיות התביעה הקושרות אותו להחזקת הסמים. יוטעם, כי

מדובר במסכת שלמה של ראיות, הן נסיבתיות והן פורנזיות, בעניינים הבאים:

- (א) שכירת מכולה 2229 - שבה נתפסו עיקר הסמים - על ידי נאשם 1, יחד עם אשתו (נאשמת 3) (ר' החוזה ת/131).
- (ב) השימוש שעשה נאשם 4 באופנוע - שהינו אופנועו של נאשם 1 - לצורך ביצוע העבירות, לרבות באירוע התפיסה (ר' בין השאר ת/64).
- (ג) הימלטות נאשם 1, לאחר אירוע התפיסה, והסתרתו במקומות שונים עד לאחר הגשת כתב האישום (ר' הדו"ח ת/101 ודוחות נוספים).
- (ד) ממצאי החיפוש במכולות, שבהן לא נמצא דבר זולת הסמים, כשהם ארוזים בשקיות ואקום אטומות (ר' דוחות החיפוש והצילומים: בענין מכולה 2229, ת/58 עד ת/60; בענין מכולה 204, ת/72 עד ת/74).
- יש לציין כי במכולה 2229 נמצאו גם כלים הקשורים לסמים, לרבות משקל, קערה, סכין, קופסת כפפות חד פעמיות ושקיות ריקות (להלן ביחד - הכלים).
- (ה) ממצאי החיפוש שנערך בבית, בו נמצאו בין השאר שתי שקיות ואקום הדומות לאלה שבהן נארזו הסמים (ר' הדוחות ת/105 (דו"ח פעולה) ות/29 (דו"ח השוואה)).
- (ו) מספר ט.א. של נאשם 1 על הכלים ועל שקיות הסמים (ר' חוות הדעת ת/137).
- יש להעיר כבר עתה, כי בענין זה קיים הבדל ראייתי בין הט.א. שנמצאו על הכלים במכולה 2229 לבין הט.א. שנמצאו על שקיות הסמים. בעוד שקיימת שרשרת מוצגים ברורה בענין הכלים הנ"ל, לא זה הוא המצב בענין שקיות הסמים (ר' גם הדיון המפורט בסוגיה זו, בפסקה 95 שלהלן ואילך).
- (ז) איכוני הטלפון הנייד של נאשם 1 בחולון, ובאופן כללי בסמיכות לאזור המתחם (ר' הדו"ח ת/10), וכן פלטי שיחות טלפון (ר' ת/143).
- (ח) צילומים של הב.מ.וו. נכנסת למתחם ביום 23.9.14, כשבה שני גברים (ר' דו"ח הצפייה ת/40. להלן - צילומי הב.מ.וו. במתחם).
- (ט) סרטון שנתפס בחיפוש בטלפון הנייד של נאשם 4. מדובר בסרטון המתעד מסיבת יום הולדת במשפחת אורן. במהלך המסיבה מאחל נאשם 4, לכאורה: **"שיהיה לי הרבה כסף"** ובהמשך **"ושאני וגדי נצליח"** (ר' המזכר ת/24. התקליטור סומן ת/122. להלן - הסרטון מהטלפון של נאשם 4).

(1) גרסת נאשם 1 בבית המשפט:

(א) רקע כללי:

19. נאשם 1 תיאר את עצמו כאדם שגדל ברחובות ולמד לשרוד ולהסתדר תוך עיסוק במסחר מכל הבא ליד (ר' בפרוטוקול, עמ' 144 שורה 6 ואילך). לדבריו, הוא עסק במסחר בכל דבר המניב רווח, לרבות סחורות גנובות ומזויפות, וכך התבסס כלכלית. בחקירתו הנגדית הוסיף נאשם 1 ואמר, בהקשר זה: **"אני סוחר מלידה, איפה שיש כסף להרוויח אני מרוויח"** (שם, עמ' 166 שורה 11).

עמוד 6

20. נאשם 1 טען כי יחסיו עם נאשם 4 הם כיחסי אב ובן, בין השאר על רקע בעיות בקשר שבין נאשם 4 לבין אביו הביולוגי. לדבריו, לנאשם 4 יש חדר בבית, מפתח לבית, והוא חופשי לבוא ולצאת כרצונו ואף לעשות שימוש באופנוע ובב.מ.וו. לטענת נאשם 1, הפעם האחרונה בה הוא ראה את נאשם 4, לפני מעצרו של זה האחרון, היתה בערב ראש השנה. לגרסת נאשם 1, הוא, אשתו (נאשמת 3), הילדים ואחותו של נאשם 4 נסעו כולם - בב.מ.וו. - לבלות את חופשת החג בים המלח. נאשם 4, לעומת זאת, נשאר בבית, כשברשותו האופנוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 143 שורה 10 ואילך).

(ב) שכירת מכולה 2229 והשימוש שנעשה בה:

21. בחקירתו הראשית הודה נאשם 1 בכך ששכר את מכולה 2229, תוך שימוש בכרטיס האשראי של אשתו ובנוכחותה, וכן במסירת מספר הטלפון הנייד שלו לצורך קבלת אפשרות גישה למכולה; כלהלן:

ש. מה הקשר שלך למכולה מספר 2229 במתחם המכולות בחולון?

ת. (ו) המכולה שאני השכרתי. זו מכולה שלי.

ש. איך שכרת מכולה?

ת. הגעתי למקום, ביררתי כמה עולה להשכיר, נכנסתי, דיברתי עם בחור במשרד שהיה שם, הוא אמר לי שצריך ויזה. כיוון שאין לי ויזה, אמרתי לו שאני יכול להביא את הוויזה של אשתי (נאשמת 3 - ש.א.). הוא אמר שהוא צריך שהיא תבוא גם. נסעתי הביתה, הבאתי את אשתי. היא נתנה את הוויזה, נתנה את הפרטים שלה.

ש. למה אין לך ויזה?

ת. אף פעם לא היה לי גם חשבון בנק.

ש. למה בעצם?

ת. עברתי ילדות לא פשוטה. לא הייתי הרבה בבית. הייתי בורח הרבה מהבית. גדלתי עם החוקים של הרחוב. לא הרגשתי צורך בוויזה. זה מנטליות שגדלתי מגיל קטן. עד היום אין לי חשבון בנק. זה מנטליות של גרוזינים. אני גרוזיני.

ש. תמשיך, מה קורה?

ת. ואז הבאתי את אשתי היא הזדהתה, נתנה את הפרטים שלה ואני נתתי את הפרטים שלי, תעודת זהות שלי, טלפון שלי.

ש. אני מציג בפניך את החוזה שהמדינה הגישה, ת/131 לפרוטוקול, כתוב למעלה מצד שמאל טלפון... מה זה?

ת. זה הטלפון שלי. גדי זה השם שלי (ר' בפרוטוקול, עמ' 143 שורה 27 ואילך. ההדגשות הוספו. יש להבהיר כי השם "גדי" רשום בחוזה לצד מספר הטלפון הנייד של נאשם 1).

22. לגרסת נאשם 1, עובר לשכירת המכולה - ביום 17.4.14 - הוא רכש כמויות גדולות של ביגוד,

שבחלקו היה גנוב או מזויף. כיוון שלא רצה להחזיק סחורה זו בבית, שכר את המכולה. נאשם 1 הוסיף וטען כי בגדים, שנתפסו בחיפוש שנערך בתא המטען של ה.ב.מ.וו., הם שרידים של סחורה זו. לדבריו, הוא השתמש במכולה 2229 לאחסון הסחורה הנ"ל, ולאחר מכן גם לאחסון סחורה של פיצוחים גנובים (ר' בפרוטוקול, עמ' 147 וכן עמ' 170 שורה 5). את פיצוחים האמורים הוא העביר לשקיות ואקום, על מנת שתישמר טריותם (שם, עמ' 147 שורה 16).

23. נאשם 1 הסביר את העובדה שבעת החיפוש לא נמצאו במכולה חפצים כלשהם למעט הסמים ואביזריהם, בכך שהחל מחודש אוגוסט 2014, "המכולה לא היתה פעילה. ארבעה חודשים בערך המכולה הייתה פעילה ואחרי זה כבר לא היתה פעילה. פחות או יותר" (ר' בפרוטוקול, עמ' 147 שורה 10). באשר לסמים סיפר נאשם 1 כי כשלושה חודשים לפני שנאשם 4 נעצר (באירוע התפיסה) הוא פנה לנאשמת 3 וביקש ממנה את מפתחות מכולה 2229, לצורך אחסון חפצים. לטענת נאשם 1, נאשמת 3 סיפרה לו על כך רק בדיעבד, אך הוא אמר "בסדר" (ר' בפרוטוקול, עמ' 147 שורה 27).

לא למותר להעיר כאן, כי הגם שלפי הסיפור הנ"ל מפתחות המכולה ניתנו לנאשם 4 על ידי נאשמת 3, בחקירתו הנגדית מסר נאשם 1 - בהקשר אחר - כי הוא זה שלקח את נאשם 4 למתחם והראה לו היכן נמצאת המכולה (שם, עמ' 173 שורה 19 ואילך).

24. מכל מקום, נאשם 1 טען בחקירתו הראשית כי לאחר שאשתו (נאשמת 3) סיפרה לו על מסירת מפתחות המכולה כאמור, הוא שוחח עם נאשם 4. לדבריו, בתחילה נאשם 4 התחמק ממנו אך בהמשך התוודה שהוא נדרש לאחסן במכולה מריחואנה. לטענת נאשם 1, מרוב אהבתו לנאשם 4, שסיפר לו על הסתבכותו הקשה עם השוק האפור, הוא לא יכול היה לסרב (שם, עמ' 148 שורה 1 ואילך).

בחקירתו הנגדית ציין נאשם 1 כי דובר על חובות של נאשם 4 בסדר גודל של מיליון ₪ (שם, עמ' 158 שורה 12). נאשם 1 הדגיש, כי אותם הגורמים, שערים לפי הטענה הסתבך נאשם 4, הינם גורמים מסוכנים ביותר (שם, עמ' 164 שורה 4).

25. בעניין הסמים שנתפסו חזר נאשם 1 וטען, שוב ושוב, כי הסמים אינם "שלו", באומרו בין השאר:

ת. אני לא כזה מטומטם שאני אביא סמים, אקח מכולה על השם שלי על שם אשתי (נאשמת 3 - ש.א.) שהיא אימא של הילדים שלי ואני אשתמש בוויזה שלה ואני (א)אחסן שם סמים. מושיקו (נאשם 4 - ש.א.) שהוא חצי מהגיל שלי, הביא קופ (נאשם 2 - ש.א.), השכיר מכולה, הזדהה בשם אחר, נתן פרטים חדשים. בנוסף לזה, מושיקו בחיים לא הגיע למכולה עם הרכב שלו, אלא עם הרכבים שלי או של מישהו אחר, לא יודע. מה שאני יודע שמושיקו בחיים לא הגיע עם הרכב שלו. שאני כפול ממנו בגיל, אני רציתי לעזור למושיקו זה הכל.

ש. שאתה נותן רשות למושיקו, אתה לא חושש שאתה מסבך את עצמך, את אשתך?

ת. את האמת, לא. הייתי בטוח שאם יקרה משהו, הוא יגיד שזה שלו וזה נגמר. אשתי גם לא ידעה שיש שם סמים (ר' בפרוטוקול, עמ' 151 שורה 31 ואילך. ההדגשות הוספו).

26. נאשם 1 ביקש ליתן בעדותו הסבר מלא לט.א. שלו שנמצאו על המוצגים משתי המכולות. בהקשר זה התייחס נאשם 1 באופן ישיר רק למכולה 2229, מסתמא על רקע הכחשתו הגורפת לקשר כלשהו למכולה 204 ולסמים שנמצאו בה. יחד עם זאת, כפי שנראה בהמשך, ההסברים שסיפק נאשם 1 הינם רלוואנטיים גם למכולה 204, ומכאן שהם "מכסים" גם את האפשרות שבית המשפט ידחה את טענות ההגנה לכשל בשרשרת העברת המוצגים בעניין ט.א. הרלוואנטיות למכולה זו.
27. על פי גרסת נאשם 1 בבית המשפט, ביום שלפני ערב ראש השנה (דהיינו ביום 23.9.14), בשעות הערב, הוא הגיע למתחם, על מנת לקחת ממכולה 2229 "שקית של מריחואנה" לצריכתו העצמית במהלך חופשת החג. לטענתו, פנים המכולה לא היה מואר ועל כן, בשל החושך, הוא גישש "עם הידיים" ונגע בחפצים (ר' בפרוטוקול, עמ' 148-149).
28. נאשם 1 הוסיף - כהסבר מדוע בכלל הוא נטל לעצמו מהסמים, שלטענתו החוזרת והנשנית אינם שלו - כי ממילא הוא משלם את דמי השכירות על המכולה (כאשר תשלום זה הוא למעשה בעבור נאשם 4 משום שלנאשם 1 לא היה לפי טענתו צורך במכולה באותו השלב); וכדבריו:
לא היה לי מאיפה להתארגן (על סמים - ש.א.) וגם ככה אני משלם למושיקו 980 על המכולה
(ר' בפרוטוקול, עמ' 148 שורה 29. ההדגשה הוספה).
29. עוד סיפר נאשם 1 בהקשר זה, בחקירתו הראשית, כלהלן:
ש. ...הגישו לבית המשפט מצלמות אבטחה של מתחם המכולות שתיעדו נסיעה של הטי מקס (האופנוע - ש.א.) ושל הרכב, הב.מ.וו. מה יש לך להגיד על זה?
ת. מה שיש לי להגיד על זה, חוץ מפעם אחת שזכור לי שהייתי בזמן הזה לפני ערב ראש השנה, זה לא אני. חוץ מזה, לנאשם 4 יש גישה חופשית לאופנוע שלי, לרכב שלי.
ש. המדינה גם טוענת שנמצאו טביעות אצבע על חפצים בתוך המכולות?
ת. אני נשבע לך בכל היקר לי שהסמים האלה לא שלי. אם נתפס או לא נתפס (ט.א. - ש.א.), אם נתפס על חפצים, יכול להיות שמושיקו לקח מהבית. הוא בן בית אצלי. יש מצב שהוא לקח מהבית שלי. יש מצב כשאני הייתי שם הזזתי דברים באותו זמן שלקחתי סמים בשבילי (ר' בפרוטוקול, עמ' 149 שורה 17 ואילך. ההדגשות הוספו. בחקירתו הנגדית הבהיר נאשם 1 כי ביום הנ"ל הוא הגיע למתחם עם האופנוע ולא עם הב.מ.וו. ר' שם, עמ' 156 שורה 15).
30. בנוסף ציין נאשם 1 כי בביתו נתפסו שקיות ואקום, הדומות לשקיות שבהן נארזו הסמים, אשר לדבריו משמשות אותו לצרכים שונים. וכך התבטא נאשם 1 בעניין זה, במסגרת חקירתו הנגדית:
ש. אתה מספר היום על העסקים התמימים שלך או לא תמימים עסקים לגיטימיים שבגללם החזקת במכולה בשקיות ואקום?
ת. את מדברת על שקיות ואקום כל הבית שלי שקיות ואקום. חסר שאני גם אשים את הכלבים בשקיות ואקום.
ש. שאלתי אותך אם החזקת שקיות ואקום?

ת. **ברור שהחזקתי אני לא מכחיש** (ר' בפרוטוקול, עמ' 175 שורה 2 ואילך. ההדגשות הוספו. ר' גם מוצגי ההגנה נ/5 ונ/6).

31. הנה כי כן, נאשם 1 נתן הסבר מלא לכל הט.א. שלו שנמצאו בזירות העבירה:

ראשית, בסיפור שסיפר נאשם 1 אודות נטילת הסמים ממכולה 2229, בסמוך לנסיעה לחופשת החג בים המלח, יש משום הסבר לט.א. שנמצאו על הכלים במכולה זו.

שנית, בטענת נאשם 1 כי נאשם 4 השתמש בכלים ואף בשקיות ואקום מביתו - טענה שכפי שנראה בהמשך אושרה על ידי נאשם 4 - יש משום הסבר מקיף ותמים לאפשרות הימצאות ט.א. של נאשם 1 לא רק על הכלים אלא גם על שקיות הוואקום, שבהן כזכור נארזו הסמים שנמצאו בשתי המכולות.

32. בנוסף, נאשם 1 נתן הסבר לצילומי ה.ב.מ.וו. במתחם. נאשם 1 אמנם הכחיש כי הוא הגיע למתחם עם ה.ב.מ.וו., אך הסביר את הימצאות הרכב במקום בגישה החופשית שהיתה לנאשם 4 גם לרכב זה.

לבסוף יש לציין, כי נאשם 1 אף נתן הסבר לסרטון מהטלפון של נאשם 4. נאשם 1 סיפר כי מדובר בסרטון שצולם ביום הולדתה של חמותו (אמה של נאשמת 3) - כארבעה חודשים לפני שכירת מכולה 2229 - שאין לו שום קשר לפרשה דנא. יתר על כן, כך לטענתו, הדובר בסרטון לא היה נאשם 4 אלא אביו, ששמו צביקה, שהינו בעל קול הזהה לקולו של נאשם 4 (ר' בפרוטוקול, עמ' 151 שורה 13 ואילך).

(ד) רכישת האופנוע:

33. נאשם 1 אישר, במהלך חקירתו הנגדית, כי הוא רכש את האופנוע בתקופת הפרשה דנא, בחודש יולי 2014, בעבור סכום של 60,000 ₪ בקירוב (ר' בפרוטוקול, עמ' 161 שורה 11 ואילך).

כשנשאל נאשם 1 מדוע רכש את האופנוע, שהינו אופנוע מהיר עם תאוצה גבוהה, הוא השיב, סתמית, "כי אני אוהב אופנועים", ובהמשך: "**אני אוהב את האופנוע הזה. הוא אופנוע יפה**" (שם, עמ' 162 שורה 15 ואילך). זאת, חרף העובדה שבאותה הנשימה סיפר נאשם 1 כי הוא סובל מדלקת פרקים, המקשה עליו לרכב על אופנוע.

(ה) הימלטות נאשם 1 לאחר אירוע התפיסה וכבישת גרסתו:

34. נאשם 1 הסביר, בעדותו בבית המשפט, כיצד נודע לו בזמן אמת אודות מעצרו של נאשם 4 (לפרטים ר' בפרוטוקול, עמ' 149 שורה 28 ואילך). נאשם 1 טען כי הדבר היה בעת ששהה, יחד עם אשתו, בניחום אבלים אצל חבר בשם שלום ביטון. יש להעיר, כי לטענת נאשם 1 סעודת האבלים היתה ברחוב יוספטל בבת ים, עובדה המסבירה לשיטתו את איכון הטלפון הנייד שלו באזור זה (שם, עמ' 153 שורה 6).

35. מכל מקום, נאשם 1 סיפר כי נסע עם אשתו לאזור המתחם, על מנת להבין מה קרה, והבחין מרחוק בכוחות המשטרה. או אז, כך כפי ההסברים שמסר בחקירתו הראשית:

ת. **מיד הבנתי שהייתה שם איזושהי בעיה. אני לא כל כך טיפש. אז אמרתי לקארין שיש בעיה. היא אמרה לי מה הבעיה ואמרתי לה שאסביר לה במלון... נסענו**

הביתה, לקחנו את הבגדים לילדים ומשם נסעתי להרצליה, הייתי צריך לפגוש מישהו. ראיתי שהוא מתעכב. מהרצליה, נסענו למלון. לקחנו את הילדים.

...

ש. למה נסעת למלון?

ת. הייתי לחוץ. הייתי מפוחד, מבולבל. ידעתי בוודאות שיש שם סמים וידעתי שהמכולה רשומה על שמי ועל שם אשתי. זה מצב שאי אפשר להסביר. זה מצב שאתה לא יודע מה לעשות. זה הדבר הראשון שעשיתי, ברחתי.

ש. כמה זמן היית במלון?

ת. יום אחד. זה היה בדיוק ביום חמישי ולמחרת זה היה צריך להיות יום כיפור. אמרתי שאני אעשה את יום הכיפור במלון. שילמתי כסף עד אחרי צאת כיפור. כשאשתי שמעה את האמת, היא לא רצתה להישאר. היא רצתה לעזוב באותו רגע. אמרתי לה שתחכה שהילדים יקומו ובבוקר ניסע. אני נסעתי לצפון, אצל שמעון חבר שלי. הייתי בערך שלושה ימים בצפון. חזרתי אחרי זה (מה)צפון, הייתי בראשון אצל חבר ירון.

ש. איך בעצם נעצרת?

ת. לאחר שכמה ימים אני הבנתי שאין לי, תכל'ס) אני צריך להתמודד עם זה והגעתי לתחנה בתל אביב לבד, הסגרתי את עצמי.

ש. אמרת בחקירתך שאתה לא דרוש לחקירה. האם אמרת את האמת?

ת. לא, שיקרתי. ידעתי שאני דרוש לחקירה.

ש. למה לא הסגרת את עצמך?

ת. אמרתי שהייתי בלחץ, זו סיטואציה מורכבת, הייתי מפוחד, רציתי לראות מה קורה. חשבתי שמושיקו יגיד את האמת ואז לא יחפשו אותי יותר. בסוף הבנתי שהוא שתק בחקירה. ניסיתי להתחמק ללכת בין הטיפות. נכון, שיקרתי, היו כמה דברים שלא אמרתי אמת. פה אני אומר את האמת (ר' בפרוטוקול, עמ' 150 שורה 18 ואילך. ההדגשות הוספו).

36. נאשם 1 נמלט אפוא מיד לאחר אירוע התפיסה, ביום 2.10.14, הימלטות שנמשכה שלושה שבועות. כפי שצוין בפתח הדברים, על רקע הימלטות זו הוגש כתב האישום - ביום 15.10.14 - נגד נאשמים 2 עד 4 בלבד. יש לציין כי למרות שנאשם 1 נעצר רק זמן מה לאחר הגשת כתב האישום (ביום 23.10.14), כך שחקירותיו של נאשם 1 במשטרה בוצעו בשלב מאוחר יחסית זה, הוא בכל זאת כבש את פרטי הגרסה שבסופו של דבר מסר בעדותו בבית המשפט.

37. ב"כ המאשימה עימתה אפוא את נאשם 1, בחקירה הנגדית, עם העובדה שרק בבית המשפט הוא מסר פרטים כגון שמו של שלום ביטון, למרות שבחקירותיו במשטרה - כשסירב למסור פרטים כאלה - הובהרה לו המשמעות של גרסה כבושה. בתגובה שב נאשם 1 וטען - בהמשך לדברים שאמר בחקירתו הראשית, כמצוטט לעיל - כי בחקירותיו במשטרה מסר דברים לא נכונים, שכן כדבריו, "ניסיתי ללכת

בין הטיפות, פחדתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 153 שורה 9). להבדיל, כך לגרסת נאשם 1, בבית המשפט הוא מוסר אך ורק את האמת.

38. באופן דומה התבטא נאשם 1 כשביקשה ב"כ המאשימה את התייחסותו לנתונים שמסר בחקירותיו במשטרה אודות שיעור השתכרותו. נאשם 1 שב וטען כי שיקר במשטרה משום שפחד ממס הכנסה (ר' בפרוטוקול, עמ' 156 שורה 5 ואילך). במקום אחר הוסיף נאשם 1 והודה כי שיקר בחקירותיו במשטרה גם כשטען שאיבד את הטלפון הנייד שלו בבר כלשהו בצפון (שם, עמ' 165 שורה 15. לגרסה במשטרה ר' ת/1 שורה 32 ואילך).

39. חשוב לשים לב, בהקשר זה, כי הפערים בין גרסת נאשם 1 בבית המשפט לבין גרסתו בחקירותיו במשטרה אינם מתמצים בהוספת פרטים, שאותם נמנע מלמסור במשטרה, אלא גם במסירת גרסה השונה לחלוטין בפרטים מהותיים. כך, בחקירתו הראשית בבית המשפט סיפר נאשם 1 כי יום לפני ערב ראש השנה הוא הגיע למכולה 2229 כדי לקחת "**שקית של מריחואנה**" לצריכתו העצמית במהלך חופשת החג (ר' בפסקה 27 דלעיל). דא עקא שגרסה זו - אשר אמנם עשויה להסביר הימצאות ט.א. של נאשם 1 על הכלים או שקיות הסמים שהיו במכולה זו - סותרת לחלוטין את הדברים שמסר נאשם 1 בחקירתו הראשונה במשטרה. באותה חקירה טען נאשם 1 כי מזה שנתיים הוא נגמל מסמים ואינו משתמש בהם יותר. בנוסף, כשנשאל נאשם 1 באיזה סמים הוא נהג להשתמש, הוא השיב: "**רק קריסטל**" (ר' ת/1, שורה 137).

(ו) תגובת נאשם 1 לטענות התובעת כי הוא מנסה "להתאים את עדותו לראיות":

40. ב"כ המאשימה הטיחה בנאשם 1 כי הוא הסגיר את עצמו למשטרה רק לאחר הגשת כתב האישום על מנת שיוכל להתאים את גרסתו לראיות שהתגבשו בחקירת המשטרה, מעשה בו הוא המשיך לשיטתה גם בעדותו בבית המשפט; כלהלן:

ש. אני אומרת לך שהסגרת את עצמך למשטרה, זה היה אחרי שכתב האישום בתיק הוגש, ידעת מה יש פחות או יותר, מסרת איזושהי גרסה, אבל לא ידעת את כל הראיות שיש למשטרה. היום שאתה יודע את כל הראיות, פתאום אתה משלים את כל הפרטים, לא כי פחדת מהמשטרה. אותו סרט שרואים שאתה נכנס יום לפני ראש השנה ב-23/09, שאתה נכנס עם הב.מ.וו (ר' ת/40 ות/41 - ש.א.)?

ת. זה לא אני. אני נכנסתי עם האופנוע יום לפני. אני זוכר שהייתי עם האופנוע. גם הבאתי שקית של סופר פארם, תליתי אותה במתלה. שמתי את השקית בין הרגליים. שאלת אותי כמה שאלות.

ש. שאלתי אותך שלהיום ידעת מה הראיות והתאמת את הגרסה שלך לראיות?

ת. לא דובים ולא יער. אני לא התאמתי. אני ידעתי שאני, המכולה רשומה על עצמי, ידעתי שהייתי במכולה, נגעתי שם בסמים. ממה אני צריך לברוח. ידעתי.

ש. אתה מספר לנו היום שהסגרת את עצמך כבר ידעת שמושיקו שמר על זכות השתיקה, דפק אותך, לא סיפר את האמת. ידעת את זה שהסגרת את עצמך?

ת. ידעתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 156 שורה 10 ואילך. ההדגשות הוספו).

41. לקראת סוף החקירה הנגדית שבה התובעת והטיחה טענות דומות בנאשם 1, שמצידו שב והכחיש את הדברים:

ש. **אני אומרת לך שבחקירתך במשטרה בגלל שבשלב זה אתה לא יודע על הט.א. שלך אתה לא יודע לספר שנגעת בשקיות?**

ת. לא נכון (ר' בפרוטוקול, עמ' 175 שורה 8 ואילך. ההדגשה הוספה).

ובהמשך:

ש. **אני אומרת לך שכל מה שהעדת פה היום זה שקר אחד גדול, אתה היית לא רק שותף מלא, אלא אתה היית היוזם ואתה הדרכת את מושיקו מה לעשות, חשבת שאם את המכולה תשכור על שם אשתך לא יעלו עליך, חשבת שאם תשכור עוד מכולה (על שם) קוף לא יעלו עליך, היום נוח לך לאחר ששמעת את שלל הגרסאות לבוא ולהתאים לך, עם כל הראיות שאתה כבר יודע, את מנסה לזרוק את זה למישהו שאין לו נכסים?**

ת. **אני אומר היום בבית משפט את כל האמת ורק את האמת, חיכיתי ליום לומר את האמת ואם זה היה שלי או הייתי שותף הייתי אומר שזה שלי והייתי לוקח אחריות (שם, עמ' 176 שורה 21 ואילך. ההדגשה הוספה).**

42. יש להעיר, בהקשר זה, כי על אף שנאשם 1 חזר וטען שבעדותו בבית המשפט הוא אומר את האמת, הוא לא הסביר מדוע הוא נוהג כך. יוטעם, כי הסבר כזה מתבקש נוכח טענת נאשם 1 שלפיה הוא שיקר שוב ושוב לרשויות אכיפת החוק, דהיינו: הן למשטרה והן לרשות המיסים.

ואולם, נאשם 1 הסתפק באמירה סתמית, כלפי התובעת, שלפיה: "היום אני אומר את כל האמת" (ר' בפרוטוקול, עמ' 169 שורה 1. ההדגשה הוספה).

(2) עדי ההגנה מטעם נאשם 1:

43. מטעם נאשם 1 העידו שני עדי הגנה: גרושתו, גב' ליאת אורן, וחברו, מר אבי פרץ. גב' אורן סיפרה כי לה ולנאשם 1 שני ילדים משותפים ובשל כך הוא מבקר תכופות - לפחות פעם בשבוע - בביתה שבחולון (ר' בפרוטוקול, עמ' 177 שורה 12 ואילך). מר פרץ סיפר, כי יש לו עסק למכירת אביזרי רכב בחולון. אף הוא סיפר כי נאשם 1 מבקר אותו תכופות, בעסקו שבחולון, בתדירות של פעם או פעמיים בשבוע (שם, עמ' 179 שורה 13).

יוער, כי עדויות אלה באו לתמוך בטענת ההגנה, שלפיה נאשם 1 שוהה תכופות בחולון; טענה העשויה להסביר את איכוני הטלפון הנייד של נאשם 1 בעיר חולון שבה, כזכור, ממוקם גם מתחם המכולות (ר' והשווה המזכר ניתוח האיכונים, ת/10).

(3) ראיות התביעה בקשר לנאשם 1:

44. כפי שעולה בבירור מניתוח גרסת נאשם 1 בבית המשפט - כמו גם ראיות ההגנה מטעמו - מדובר

בראיות המבקשות ליתן הסבר לכל ראיות המאשימה. לפיכך אין צורך לפרט כאן את מכלול ראיות התביעה, שכן העובדות שאותן הן מוכיחות אינן שנויות עוד במחלוקת.

כאמור, נאשם 1 הודה מפורשות בשכירת מכולה 2229, בהגעה למתחם לאחר מכן, בידיעה אודות הטמנת הסמים במכולה זו ובמנוסה לאחר אירוע התפיסה. בנוסף, נאשם 1 סיפק הסברים לראיות המאשימה, העשויות להפליל אותו בהחזקת הסמים במכולות במתחם, החל ב.ט.א., עבור בשקיות הוואקום שנמצאו בבית, וכלה באיכוני הטלפון הנייד שלו בחולון. לבסוף, נאשם 1 הודה כי שיקר מדעיקרא ובריש גלי במהלך חקירותיו במשטרה.

45. הלכה למעשה, ראיות התביעה היחידות שנאשם 1 התכחש אליהן הינן אותן ראיות שאינן חד משמעיות. כך התכחש נאשם 1 לצילומים בהם נראית הב.מ.וו. במתחם ביום שלפני ערב ראש השנה (23.9.14), שבהם לא ניתן לזהותו באופן חד משמעי. באופן דומה נמנע נאשם 1 מלהתייחס באופן ישיר לאפשרות ש.ט.א. שלו נמצאו במכולה 204, וזאת על רקע טענות ההגנה לכשל חמור בשרשרת העברת המוצגים הרלוואנטיים.

46. עניין נוסף, שאליו נמנע נאשם 1 מלהתייחס בפירוט בעדותו ובראיותיו, הוא כמות הסמים המדוברים וטיבם, והסתפק באמירות כלליות בדבר "סמים" או "מריחואנה". יחד עם זאת, עובדות אלה - בדבר כמות הסמים וטיבם - הוכחו לפניי כדבעי בשתי חוות הדעת שהוגשו על ידי המאשימה: הן חוות דעת מז"פ (98/ת) והן חוות דעת נוספת, בנושא טיב הסמים, שערך רפ"ק שגיא שלומן, ראש מחלק סמים בימ"ר תל-אביב (ר' ת/120 וכן עדותו בפרוטוקול, עמ' 130 ואילך).

כעולה מחוות דעת אלה, מדובר בסמים מסוכנים איכותיים מסוג קנבוס (מריחואנה מסוג "הידרו"), במשקל כולל של 18 ק"ג נטו ומעט יותר, העשויים להימכר לצרכן הקצה במחיר של כמאה ₪ לגרם. יוטעם, כי ההגנה לא הגישה כל ראיה בסוגיות אלה, של כמות הסמים וטיבם, וממילא האמור בחוות דעת המאשימה - המקובלות עליי - לא נסתר.

ד. נאשם 4:

(1) גרסת נאשם 4 בבית המשפט:

(א) רקע כללי:

47. גרסת נאשם 4 בבית המשפט הינה, הלכה למעשה, גרסתו הראשונה בפרשה דנא, שכן במסגרת חקירותיו במשטרה הוא שתק ומילא פיו מים. זאת, חרף העובדה שנאשם 4 נתפס בכף, ושבחקירותיו הוטחו בו חשדות חמורים ואף ראיות (ר' בהודעותיו: ת/12 מיום 3.10.14, ת/35 מיום 7.10.14).

עם זאת, בבית המשפט החליט נאשם 4, אם להשתמש בביטוי בו נקטה ב"כ המאשימה, "לקחת את התיק על עצמו". נאשם 4 הודה כאמור, עוד בתשובתו לאישומים, בהחזקת כל הסמים, בשתי המכולות. בשלב מאוחר יותר הוסיף נאשם 4 והודה גם בנהיגה על האופנוע ללא ביטוח. נאשם 4 כפר אפוא, בבית המשפט, רק בשתי עבירות התעבורה הנלוות, עבירות המצויות בשולי הפרשה דנא.

48. בהקשר זה יש להוסיף ולציין כי בחקירתו על ידי ב"כ נאשם 1 הודה נאשם 4 גם בכלים שנתפסו במכולה 2229, הגם שבכתב האישום הוא כלל אינו מואשם בעבירה של כלים (לפי הוראות סעיף 10

לפקודת הסמים המסוכנים). נאשם 4 אף הוסיף תיאורים, התומכים בהסברים שנתן נאשם 1 להימצאות ט.א. שלו על הכלים במכולה זו - ובאופן ספציפי הקערה וקופסת הכפפות - כלהלן:

ש. ...**(ב) כתב האישום המדינה טוענת שנתפסו במכולה 2229 משקל אנלוגי, קערה, שקיות וכפפות. אתה הודית באחזקה שלהם. מאיפה המשקל?**

ת. **קניתי. לא זוכר מאיפה. אולי בסינמה סיטי. קערה לקחתי מהבית של גדי. שקיות מהבית של גדי וקארין ואם אני לא טועה היה גם במכולה.**

ש. **למה בכלל היה צריך את השקיות?**

ת. **זה שהביא לי את הסמים הביא לי בשק גדול ואמר לי להפריד לשקיות. כל פעם במשקל שונה והוא היה אומר לי והייתי עושה.**

ש. **במכולות המשטרה עושה בדיקה מקיפה ומוצאת דברים אבל לא טביעות אצבע שלך. איך?**

ת. **השתמשתי עם כפפות.**

ש. **מאיפה?**

ת. **מהבית של קארין וגדי (ר' בפרוטוקול, עמ' 227 שורה 22 ואילך. ההדגשות הוספו. ר' גם דבריו בחקירתו הנגדית, שם, בעמ' 240).**

49. זאת ועוד: הסברי נאשם 4 לראיות המפלילות את נאשם 1 לא התמצו בטענות שהינן רלוואנטיות לסוגיית הט.א. אלא השתרעו גם על הצילומים בהם נראית הב.מ.וו. מגיעה למתחם, כששני גברים מצויים בתוכה. בחקירתו על ידי ב"כ נאשם 1 הודה נאשם 4 כי הוא זה שהגיע למתחם עם הב.מ.וו., והוסיף וטען כי האדם הנוסף שהיה עמו ברכב הינו חבר אלמוני, שאינו הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 227 שורה 17; עמ' 239 שורה 8 ואילך).

נאשם 4 אף הדגיש כי לנאשם 1 אין קשר למכולה 204 (שם, עמ' 227 שורה 21).

50. באשר לו-עצמו, בתחילת חקירתו הראשית הציג עצמו נאשם 4 כאדם נורמטיבי, הנשוי לאשה המצויה בהיריון מתקדם ומתגורר עמה אצל הוריה. נאשם 4 טען כי הוא מתפרנס משיפודיה, שאותה פתח בסיוע המשפחה (ר' בפרוטוקול, עמ' 224 שורה 12). עם זאת, כאשר נשאל נאשם 4, בחקירתו הנגדית, בעניין ההשקעה לה נדרש לצורך פתיחת השיפודיה, הוא שינה את טעמו. נאשם 4 טען, בהקשר לשיפודיה, "אני רק עובד שם", ובהמשך אף הוסיף, "אני לא נוגע בכסף ואם אני צריך אני מבקש מאשתי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 239 שורה 23 ואילך).

(ב) החזקת הסמים על ידי נאשם 4 על רקע חובותיו הנטענים:

51. בחקירתו הראשית סיפר נאשם 4 כי חרף גילו הצעיר - בתחילת הפרשה טרם מלאו לו 20 שנים - הוא נהג להמר בסכומים גבוהים, לדבריו סכומים המגיעים למאות אלפי ₪, והסתבך בחובות כבדים לאדם אלמוני מהשוק האפור (להלן - אלמוני).

יש להעיר, כי טענות נאשם 4 בעניין חובותיו העצומים לאלמוני היו כלליות, ללא ציון פרטים או שמות בני אדם,

וללא תימוכין ראייתיים במסמכים או בעדי הגנה מטעמו. גם בחקירתו הנגדית לא הצליח נאשם 4 להוסיף פרטים מהותיים בעניין חובותיו אלה. אף כשנשאל נאשם 4 שאלה בסיסית בעניין זה, היא השאלה מתי נוצרו חובותיו הגדולים, הוא השיב: "לא זוכר" (ר' בפרוטוקול, עמ' 234 שורה 30).

52. מכל מקום, את החזקת הסמים במכולות הסביר נאשם 4, בחקירתו הראשית, בכך ש"הייתי חייב הרבה כסף לבן אדם מסוים והוא אמר לי כדי שיתן לי זמן לשמור לו על הסמים" (ר' בפרוטוקול, עמ' 224 שורה 24. ההדגשה הוספה). נאשם 4 הוסיף ופירט כי דובר בחובות ב"סדר גודל של חצי מיליון מינימום", הגם שכזכור נאשם 1 דיבר על סכום כפול, של כמיליון ₪.

אגב כך לא למותר להעיר, כי נאשם 4 לא היה עקבי באשר למיהות הנושה הנטען אלמוני, דהיינו: האם מדובר באדם מסוים או שמא בקבוצת אנשים. בעוד שבחקירתו הראשית ציין כאמור כי מדובר ב"בן אדם מסוים", במקום אחר, בחקירתו הנגדית, טען "הייתי יותר בפחד מאנשים מסוימים" ואף הוסיף: "אלה אנשים מסוכנים" (שם, עמ' 236 שורה 10 ואילך). עם זאת, בהיעדר פרטים של ממש, ולו בשאלה אם מדובר באדם יחיד או באנשים רבים, נמשיך לכנות את הנושה הנטען "אלמוני".

53. נאשם 4 המשיך וסיפר כי בנסיבות אלה הוא פנה לנאשמת 3 וביקש ממנה את המפתחות למכולה 2229, אם כי מבלי לומר לה לאיזה צורך (ר' בפרוטוקול, עמ' 225 שורה 5 ואילך). בשלב מאוחר קרא לו נאשם 1 ושאל אותו במה דברים אמורים. נאשם 4 סיפר כי, בתגובה, "התחמקתי אבל אחרי זה כבר לא יכולתי להסתיר וסיפרתי. אחרי ששמע שהסתבכתי בחובות הוא הסכים" (שם, שורה 8).

הגם שעל פי הסיפור הנ"ל את מפתחות המכולה נטל נאשם 4 מנאשמת 3, במקום אחר ציין נאשם 4 - כמו נאשם 1 - כי נאשם 1 הוא זה שלקח אותו לראשונה למתחם והראה לו היכן נמצאת המכולה (שם, עמ' 227 שורה 3).

54. נאשם 4 הוסיף וסיפר כי, בשלב מאוחר יותר, אלמוני דרש ממנו לשכור מכולה נוספת:

ת. הבן אדם (אלמוני - ש.א.) הביא לי עוד כמות ואמר לי להפריד אותם מהמקום ששמתי את הסמים השניים.

ש. למה?

ת. לא שאלתי אותו. פחדתי.

ש. מי ידע על המכולה השנייה?

ת. רק שחר (נאשם 2 - ש.א.) שהשכיר אותה.

...

ש. מי היה מגיע שם למכולות לקחת סמים?

ת. לפעמים אני ולפעמים חבר. לרוב אני (ר' בפרוטוקול, עמ' 225 שורה 13 ואילך. ההדגשות הוספו). נאשם 4 לא מסר את פרטיו של אותו חבר נטען).

55. לא למותר לציין, אגב הדין בטענות נאשם 4 לחובות לאלמוני, כי מעדותו בבית המשפט השתמע שחובות אלה - שלפי הטענה היו אדירים בהיקפם - התפוגגו בדרך לא ידועה. נאשם 4 אמנם הליו, במספר מקומות, על כך שהוא עדיין שרוי בחובות, אך הוא לא טען שאלמוני - או גורם מסוכן אחר

מהשוק האפור - רודף אחריו כיום או מנסה לגבות ממנו חובות. כך, למשל, כשנשאל נאשם 4 בחקירתו הראשית אם עדיין יש לו חובות כיום, הוא השיב: "כן אבל עושה טיפול בעמותת אפר" (ר' בפרוטוקול, עמ' 226 שורה 22. ההדגשה הוספה).

(ג) חלקו של נאשם 2:

56. בחקירתו הראשית סיפר נאשם 4 כי לאחר שאלמוני דרש ממנו לשכור מכולה נוספת הוא פנה לנאשם 2, שהינו חברו מהשכונה. לדבריו, "אמרתי לו שאני צריך לשכור מקום וצריך ויזה ואין לי. הוא אמר לי שבסדר ועניתי שזה בשביל ריהוט לבית" (ר' בפרוטוקול, עמ' 225 שורה 19). עם זאת, בחקירתו הנגדית של נאשם 4 הובהר שהחברות שבינו לבין נאשם 2 אינה חברות קרובה במיוחד ואף ההיכרות ביניהם מוגבלת.

57. לא זו אף זו, נאשם 4 אף הכחיש לחלוטין את טענות נאשם 2 כי הוא עזר לו כלכלית; וכדבריו:

ש. שחר (נאשם 2 - ש.א.) סיפר לנו שזרקת לו לא פעם כסף. עזרת לו?

ת. אני חייב כסף. מאיפה אני אזרוק כסף?

ש. מעולם לא עזרת לשחר?

ת. לא. הייתי צריך שיעזרו לו ולא יכולתי לתת לאף אחד כסף. עד היום אני בחובות.

ש. לא לקחת אותו על חשבונך לאכול?

ת. לא שזכור לי.

ש. אני אומרת לך ששחר סיפר גם בחקירה שלו במשטרה וגם כאן על העזרה שעזרת לו ועל זה שהוא לא יכול להגיד לך לא כי לחבר לא אומרים לא?

ת. לא נראה לי שעזרתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 234 שורה 1 ואילך. ההדגשות הוספו).

58. נאשם 4 הודה כי במעמד שכירת מכולה 204 הוא התייצג בכזב כ"רון"; וכדבריו: "השתמשתי בשם הזה (רון - ש.א.) פעם אחת, כששכרתי את המכולה, כי פחדתי שיגיעו אלי" (שם, עמ' 228 שורה 28).

בהמשך הדברים הוסיף נאשם 4 והשיב לשאלות בעניין פרטי שכירת מכולה 204, כלהלן:

ש. איך זה קורה שאתה לוקח את שחר למכולות?

ת. הסברתי. באתי אליו ואמרתי לו אם הוא יכול לעשות לי טובה. לא זוכר איפה זה היה עבר הרבה זמן. אמרתי לו שאני צריך לשכור מכולה ולהכניס רהיטים והוא אמר שאין בעיה וזהו.

ש. ואז נסעתם ברכב שלך?

ת. לא זוכר. הייתי נוסע בהרבה רכבים.

ש. אבל לא ברכב של שחר?

ת. לא יודע אם יש לו רכב בכלל.

...

ש. ביקשת ממנו לשים כרטיס אשראי כי ביקשו עירבון?

ת. הבן אדם שיושב שם ביקש עירבון ומן הסתם בכל מקום מבקשים עירבון של כרטיס אשראי. התקשרתי ושאלתי.

ש. גדי (נאשם 1 - ש.א.) הדריך אותך כי הוא כבר שכר מכולה?

ת. אני ביררתי לבד.

...

ש. שחר אמר שהוא נכנס לקבל פרטים. לא שאמרת לו כבר מה הפרטים?

ת. התקשרתי ביררתי ואמרתי לו אם הוא יכול לעשות טובה ולשים את הוויזה שלו כי רוצים עירבון.

ש. שחר במשרד ואתה מצטרף?

ת. כן.

ש. איך הצגת את עצמך?

ת. רון.

ש. שחר שמע את זה?

ת. נראה לי שכן. שמע.

ש. שחר רגיל שאתה מציג את עצמך כרון?

ת. לא. הוא לא רגיל אבל כשאמרתי, הוא לא אמר משהו מוזר.

...

ש. וכשאתם יוצאים הוא לא שאל למה הזדהית כרון?

ת. לא שאל כלום (ר' בפרוטוקול, עמ' 237 שורה 25 ואילך. ההדגשות הוספו).

(ד) אירוע התפיסה:

59. נאשם 4 הודה כי עובר לאירוע התפיסה הוא הגיע למתחם כדי לקחת סמים, ואף הודה כי בפועל הוציא משם שקית סמים, היא השקית שנתפסה על ידי השוטרים ליד האופנוע. נאשם 4 תיאר בעדותו הראשית את שני שלביו העיקריים של אירוע התפיסה כלהלן:

ש. מאשימים אותך שבאותו ערב כשנעצרת, ברחת משוטרים שהיו במקום. מה יש לך להגיד?

ת. לא ברחתי מהשוטרים. נסעתי בכביש חשוך ומסמטה יצא רכב שכמעט דרס אותי. הייתי עם אופנוע וקסדה ונפתחו מהדלתות האחוריות ויצאו משם אנשים

ולא הבנתי מי הם ועקפתי אותם (השלב הראשון של אירוע התפיסה - ש.א.).

- ש.** השוטרים טוענים שצעקו משטרה עצור?
- ת.** אף אחד לא אמר לי את זה וגם לא היתה צ'קלקה. הייתי עם קסדה.
- ש.** מאשימים אותך גם שהיית בנסיעה מהירה?
- ת.** לא. עקפתי את הרכב אבל לא נסעתי מהר.
- ש.** היתה גם שקית סמים שהודית באחזקה שלה?
- ת.** כן. היתה לי שקית של סמים עלי וכשיצאתי מהכביש הראשי, מישהו זרק לעברי משהו ואחרי כמה שניות הבנתי שזה מחסום ונפלתי (השלב השני של אירוע התפיסה - ש.א.) והיא נפלה שם. מעדתי.
- ש.** מאשימים אותך שגרמת לתאונה שלך.
- ת.** לא. חשבתי שזורקים עלי משהו. לא הבנתי מה זה ואיבדתי שליטה (ר' בפרוטוקול, עמ' 225 שורה 27 ואילך. ההדגשות הוספו).
60. בחקירתו הנגדית חזר נאשם 4 על אותה הגרסה. נאשם 4 סיפר כי השוטרים לא הזדהו בפניו - לא בפנס משטרתי מהבהב (צ'קלקה), לא בכובעי בילוש ולא בצעקות - ועל כן הוא לא זיהה אותם כשוטרים, בפרט כשהמקום היה חשוך והוא חבש קסדה. לדברי נאשם 4, השוטרים ניסו להתנגש בו ועל כן בתחילה הוא עקף את רכבם. בנוסף, בהמשך האירוע, השוטרים "זרקו לעברי משהו" וכך בעטיים נגרמה התאונה (ר' בפרוטוקול, עמ' 230-232).
- (ה) שתיקת נאשם 4 במהלך חקירת המשטרה:
61. כפי שאוזכר כבר לעיל, במהלך חקירת המשטרה שתק נאשם 4 הגם שנתפס בכף ועל אף החשדות החמורים שהוטחו בו. את התנהגותו זו הסביר נאשם 4, בחקירתו הראשית, כלהלן:
- ש.** אתה מספר היום לראשונה את הפרטים. בחקירה שתקת. למה?
- ת.** פחדתי להפליל את עצמי ולסבך את עצמי יותר. הבנתי מהעו"ד שלי שיש לי כזו זכות אז העדפתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 226 שורה 12 ואילך).
62. בחקירה הנגדית הטיחה התובעת בנאשם 4 ששתיקתו נבעה מהדרכה מראש, וגם עדותו בבית המשפט - במסגרתה הוא בחר "לקחת על עצמו" את התיק - נובעת מניסיון מושכל להציל את רכוש המשפחה, כלהלן:
- ש.** אני אומרת לך שכשאתה נעצרת אתה ידעת בדיוק מה אתה הולך לעשות והכינו לך מה יהיה אם תיעצר וידעת שאתה יכול לשמור על זכות השתיקה?
- ת.** תגידי מה שאת רוצה. אני אומר פה את האמת. לכן הודיתי.
- ש.** גם עכשיו אתה בוחר לקחת את התיק על עצמך כי אתה רוצה להציל את הכסף של המשפחה?

ת. את יכולה להגיד את זה לעצמך. עשיתי טעות ואני באתי להגיד על זה (ר')
בפרוטוקול, עמ' 229 שורה 10 ואילך. ההדגשות הוספו).

(2) ראיות התביעה בקשר לנאשם 4:

63. הנה כי כן, נאשם 4 הודה בכל העובדות המהותיות להרשעה בעבירות שבהן הוא הואשם, למעט בעניין שתיים מתוך שלוש העבירות הנלוות, שעניין אופן נהיגתו באופנוע במהלך אירוע התפיסה. זאת ועוד, גם באשר לאירוע התפיסה הודה נאשם 4 בעובדות מהותיות, כגון הדרך בה "עקף", כדבריו, את השוטרים שניסו לעצרו, ולאחר מכן הדרך בה המשיך בנסיעה עד שנעצר (לאחר שהתהפך).

לעניין עיקר העבירות בהן הואשם נאשם 4 אין אפוא מחלוקת בין הצדדים, ועל כן אין צורך להתייחס לראיות התביעה למעט בקשר לשתיים מהעבירות הנלוות. אכן, לשיטת ב"כ המאשימה נאשם 4 הוסיף פרטים כוזבים, בניסיון לחלץ את נאשם 1, אך בהיבט זה נדון במסגרת הדיון וההכרעה בהמשך.

64. באשר לפעילות המבצעית, שבמהלכה אירע אירוע התפיסה (ביום 2.10.14), הובאו לפני ראיות רבות: הוגשו כמה וכמה דוחות (ר') בקלסר מוצגי התביעה מס' 2, החל במוצג ת/55 ואילך) והעידו מספר בלשים מימ"ר תל-אביב, אשר השתתפו בפעילות המבצעית באזור המתחם באותו המועד.

מבין ראיות אלה יפורטו להלן עדויותיהם של שלושה בלשים, על פי סדר האירועים הכרונולוגי. יוטעם, כי מכיוון שמדובר באנשי משטרה, הדוחות שאותם הם ערכו הוגשו חלף עדותם הראשית.

(א) עדויות של השוטר רועי נגר:

65. השוטר נגר התמקם בתצפית באזור כביש הגישה. את פעילותו באותה העת הוא תיאר, בדו"ח הפעולה שערך, כלהלן:

...בסמוך לשעה 20:15 לערך הבחנתי בקטנוע T-MAX שחור (האופנוע - ש.א.), אשר מגיע על השביל מכיוון מערב למזרח רכוב ע"י בחור עם קסדה כהה. בשלב זה ניסיתי לזהות את מספר לוחית הזיהוי, אך מאחר והיא היתה מופנית כלפי מעלה לא עלה בידי הדבר. דיווח על כך הועבר לשאר חברי הצוות. לאחר זמן קצר ובסמוך לשעה 20:20 לערך, הבחנתי בקטנוע... מגיע חזרה באותו הנתיב מכיוון מזרח למערב, בשלב זה ניסיתי שוב להבחין במספר לוחית הזיהוי של הקטנוע ושוב הדבר לא עלה בידי, אך הצלחתי להבחין כי מדובר בקטנוע מאותו סוג, צבע שחור וקסדה דומה. בשלב זה הבחנתי כי צוות הבילוש נערך לביצוע בדיקה של הקטנוע, והתחלתי לצמצם בריצה לכיוון הצוות, כאשר הקטנוע החשוד לפניי ולפניו ניידת הבילוש...

הבלשים ניסו לסמן לרוכב הקטנוע לעצור תוך שהם צועקים לו "עצור משטרה" וכשהם חובשים כובעי בילוש לראשם, אך רוכב הקטנוע תמרן ועקף את ניידת הבילוש, בשלב זה התקבל דיווח על בריחה של הקטנוע לכיוון מערב, והשוטר הראל אלפסי דיווח כי הוא (ב)קשר עין עם הקטנוע וכי הקטנוע ירד לכביש 44 והחל בנסיעה לכיוון מזרח. בשלב זה הגעתי בריצה לכביש 44 בסמוך לירידה לכביש 4 דרום, שם המתנתי לקטנוע... לאחר זמן קצר הבחנתי בקטנוע דומה וכשזה חלף על פניי זרקתי לעברו את דוקרני הסטינגר, אך מחשש שמא יעלה עליהם ויפגע בלמתי את זריקת הסטינגר כך שהקטנוע לא עלה עליו והנ"ל המשיך בנסיעה רציפה

ויציבה לכיוון כביש 4 דרום, עד שלא הבחנתי בו יותר. מיד לאחר שחלף על פני, הבחנתי בשוטר הראל אלפסי נוסע בעקבותיו לכיוון כביש 4 דרום ומיד לאחר זמן קצר התקבל דיווח כי רוכב ה-T-MAX החשוד החליק וכי הצוות נמצא לידו והוא נעצר... (ר' בדו"ח ת/55. ההדגשות הוספו).

66. במסגרת חקירתו הנגדית על ידי ב"כ נאשם 4 נשאל השוטר נגר אודות השלכת מחסום הדוקרנים הנפתח (המכונה "סטינגר"), על רקע טענות ההגנה שלפיהן נאשם 4 איבד שליטה באופנוע בשל פעולה זו, ועקב כך נגרמה התאונה. ואולם, השוטר נגר הבהיר כי בנסיבות שנוצרו הוא בלם במועד את השלכת ה"סטינגר". לפיכך, לא זו בלבד שהאופנוע לא התהפך אלא שהוא המשיך בנסיעה יציבה עד שנעלם מעיניו (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 10 ואילך), כאשר התאונה אירעה רק בשלב מאוחר יותר.

67. השוטר שחר סרבגילי, ששימש באותה העת כראש צוות במחלק הסמים בימ"ר תל-אביב, היה בצוות שביצע את החסימה על כביש הגישה. הוא תיאר את השתלשלות האירועים כלהלן:

...התקבל דיווח של השוטר רועי נגר... כי אופנוע מסוג טי מקס בצבע שחור נוסע מכיוון מערב למזרח על כביש הגישה למתחם המכולות...

בשלב זה ביקשתי מהסגירות להיערך במארב לקבלת הטי מקס בחזרה, וזאת במידה ויחזור על עקבותיו. הצוותים נערכו כאשר אני הגעתי יחד עם השוטרים גלעד פרץ וקובי חזן בתוך ניידת הבילוש לכיוון גשר מבטון, אשר ממוקם על כביש הגישה למתחם, ובשלב זה המתנתי לדיווח על חזרתו של הטי מקס. בשעה 20:20 לערך התקבל דיווח של השוטר רועי נגר, כי הטי מקס חוזר חזרה על עקבותיו. בשלב זה ביצעתי חסימה עם ניידת הבילוש על הגשר, וזאת על מנת למנוע מאופנוע הטי מקס לנסוע עד אשר הצוותים יזהו את מספרו. בשלב זה הבחנתי באופנוע הטי מקס מגיע לכיוון הגשר הנ"ל החל להאט את נסיעתו בהגיעו לניידת הבילוש, בשלב זה יצא הצוות מניידת הבילוש, תוך שאנו מזוהים בכובעי זיהוי משטריים, וצעקנו לכיוון רוכב האופנוע "עצור משטרה דומם מנוע". יש לציין כי המקום היה שקט וניתן היה לשמוע בבירור את צעקותינו הרמות לכיוונו של הרוכב...

בשלב זה הסתכל לעברנו הרוכב החל הרוכב לתמרן בניסיון לברוח מהצוות, אשר רצו לכיוונו על מנת לעצרו, הנ"ל תמרן בניסיון... לברוח ולעבור את ניידת הבילוש איתה חסמתי את הגשר. תוך כדי ניסיונות התמרן צעקתי לעברו אתה עצור דומם מנוע. בשלב זה תמרן האופנוע לכיוון הצד האחורי של ניידת הבילוש והצליח לעבור בפתח מכיוון החלק האחורי של הניידת וקרר הבטון של הגשר. במהלך ניסיון תמרנו הבחנתי בשקית חומה אשר מונחת על האופנוע בין הרוכב לכידון האופנוע, לציין כי לא זזתי עם הניידת וזאת על מנת שלא לפגוע ברוכב הטי מקס. לאחר שהצליח להשתחל... ברווח החל בנסיעה מהירה לכיוון מערב על שביל הגישה לכיוון היציאה לכביש 44. בשלב זה צעקתי לעבר השוטר הראל אלפסי אשר היה על אופנוע משטרי מסוה, לנסוע אחר הנ"ל, וזה החל לנסוע ותוך כדי העביר דיווחים כי הטי מקס נוסע על כביש 44 לכיוון מזרח ועולה על מחלף לכיוון כביש 4 דרום. אני ביחד עם השוטר קובי חזן צמצמנו בנסיעה לאורך נתיב ההימלטות של הטי מקס, לאחר זמן קצר התקבל דיווח של השוטר הראל אלפסי כי אופנוע הטי מקס החליק בסיבוב של המחלף כביש 44 עם כביש 4 דרום. הגעתי תוך זמן קצר אל המקום והבחנתי ברוכב האופנוע שכוב על הכביש, לידו בשוטר הראל אלפסי ובמרחק של מטרים ספורים באופנוע הטי מקס שוכב על הכביש... (ר' בדו"ח הפעולה ת/61.

ההדגשות הוספו).

68. במסגרת חקירתו הנגדית נשאל השוטר סרבגילי אודות החסימה האמורה. ב"כ נאשם 4 הטיח בו כי השוטרים בחסימה לא הזדהו כראוי - בפרט בהתחשב בכך שמדובר ברוכב אופנוע עם קסדה, בשעת חשיכה ובכביש גישה לא מואר - אך השוטר סרבגילי דחה את הטענות (ר' בפרוטוקול, עמ' 33).

69. עוד העיד בנושא זה השוטר הראל אלפסי, שהיה זה שתפס בפועל את נאשם 4. בדו"ח הפעולה שערך הוא תיאר את פרטי פעילותו, כלהלן:

...בסמוך לשעה 20:15 לערך התקבל דיווח ע"י השוטר רועי נגר על קטנוע טי מקס שחור אשר נכנס בשביל המקביל לכביש 44 מדרום לכיוון מזרח ולכיוון מתחם המכולות. בשלב זה התבקשתי ע"י ראש הצוות שחר סרבגילי לנסוע בעקבות קטנוע הטי מקס בשביל העפר הנ"ל על מנת לנסות לזהות מספר קטנוע. בהגיעי לשער הכניסה למתחם המכולות לא הבחנתי בקטנוע המדובר ובשלב זה התרחקתי מהמקום. לאחר זמן קצר ובסמוך לשעה 20:20 לערך התקבל דיווח ע"י השוטר רועי נגר על קטנוע טי מקס הדומה בתיאורו לקטנוע המתואר לעיל, המגיע מכיוון מתחם המכולות לכיוון מערב. בשלב זה התחלתי לצמצם לפי הוראת ראש הצוות שחר, לעבר הקטנוע נ"ל, כך שאני מאחוריו על מנת להבחין במספר לוחית הזיהוי של הטי מקס ולתת סיוע במקרה של הימלטות. בשלב זה הבחנתי בצוות נערך לבדיקה על הגשר באמצעות ניידת הביטחון לצורך בדיקה, כשהבלשים חובשים לראשם כובשי בילוש משטריים, אך מיד הבחנתי כי הקטנוע מתמך מסביב לניידת ופותח בנסיעה מהירה חרף צעקות הבלשים "עצור משטרה". בשלב זה התחלתי בנסיעה אחרי הקטנוע על הכביש המקביל ל-44, ומדרומו לכיוון מערב עד אשר הגיע ליציאה לכביש 44, שם פנה לכיוון מזרח ולאחר מרחק נסיעה קצר החל לפנות לכיוון דרום לירידה לכביש דרום 4. במהלך העלייה לכביש 4 דרום באמצע העיקול החליק רוכב הקטנוע. מיד דיווחתי על כך לשאר חברי הצוות, נעצרתי בסמוך אליו על חסמתי תנועה ע"מ למנוע פגיעה בחשוד ששכב שרוע על הרצפה (ר' דו"ח הפעולה ת/76. ההדגשות הוספו. ר' גם בחקירתו הנגדית בפרוטוקול, עמ' 107-108).

ה. סיכום ביניים - דיון והכרעה בעניין נאשמים 1 ו-4:

70. כעולה מכל המקובץ, שני הנאשמים שבהם קא עסקין - נאשם 1 ונאשם 4 - הודו בחלק מהותי מעובדות כתב האישום, ועוד יותר חשוב מכך הודו למעשה כמעט בכל ראיות המאשימה המפלילות אותם, אגב מתן הסברים כאלה או אחרים.

באשר לעובדות כתב האישום, נאשם 1 הודה בידיעה ובהסכמה להחזקת הסמים במכולה 2229, אם גם תוך מתן גרסה ממצערת לחלקו בביצוע העבירה. להבדיל, נאשם 4 הודה למעשה כמעט בכל המיוחס לו, תוך כפירה רק בשתיים מהעבירות שבהן הוא הואשם בגין אירוע התפיסה.

(1) נאשם 1:

71. ב"כ המלומד של נאשם 1 ביקש בסיכומיו ליתן משקל רב להודאתו (החלקית) של נאשם 1 בעדותו בבית המשפט ולקבלה על קרבה ועל כרעיה. לטענתו, התיק שהציגה המאשימה נגד נאשם 1

היה, מבחינה ראייתית, תיק נסיבתי וחלוש. לפיכך, יש לזקוף לזכותו של נאשם 1 את החלטתו "לקחת אחריות" ולספר את האמת לאמיתה - הגם שיש באמת זו משום הסרת כל ספק כי נאשם 1 אמנם יורשע בדבר עבירה, אם גם פחות בחומרתו מזה בו הוא הואשם - שכן מדובר בהתנהלות הראויה להערכה מיוחדת (ר' בעמ' 2 לסיכומי ב"כ נאשם 1).

72. ואולם, אין אפשרות לקבל תיזה זו של ההגנה מהטעם הפשוט שאין לקבל את הטענה לפיה הראיות שהוצגו בעניינו של נאשם 1 הן, כביכול, ראיות נסיבתיות חלשות. הלכה למעשה, בדיוק ההיפך הוא הנכון: המארג הראייתי שנאסף בעניינו של נאשם 1 הינו מארג ראייתי איתן, הכולל ראיות שונות ורבות המחזקות האחת את רעותה, אהדדי. כפי שהובהר בהרחבה לעיל, המארג הראייתי כולל בבסיסו ראיות שאמנם נסיבתיות הן, אך יחד עם זאת מרובות למדי ונובעות ממקורות שונים, העצמאיים אלה מאלה. לראיות נסיבתיות אלה מצטרפות גם ראיות פורנזיות, שבחלקן הן בעלות משקל ראייתי רב.

73. הנה כי כן, על פני הדברים אין אפשרות לראות בגרסת נאשם 1 בבית המשפט משום החלטה מצפונית לספר את האמת וליטול אחריות על העבירות שאותן הוא ביצע, אלא משום ניסיון ברור להימלט מעוצמתן המפלילה של ראיות התביעה ולמזער ככל האפשר את היקף הרשעתו ואת העונש שיהיה עליו לשאת בגינה.

אכן, בחינה ביקורתית של גרסת נאשם 1 מלמדת שיש ממש בטענות ב"כ המאשימה שלפיהן גרסה זו התאפיינה, אולי יותר מכל, במאמצים אדירים ל"התאימה" לראיות התביעה באופן שייטול מהן את עוקצן המפליל. הלכה למעשה, הסיפור שסיפר נאשם 1 בבית המשפט הוא כה מלאכותי, כה מאולץ וכה "מהלך בין הטיפות" - אם להשתמש בדרך ההתבטאות שלו-עצמו, הגם שבקשר לדבריו במשטרה - עד שהוא נטול כל היגיון בסיסי, סבוך בסתירות פנימיות ואינו מתיישב עם העובדות כהווייתן.

(א) חוסר היגיון הבסיסי של הסיפור שסופר בבית המשפט:

74. אין מחלוקת, ולמעשה גם הוכח כדבעי, שמערכת היחסים המשפחתית בין בני הזוג אורן (נאשמים 1 ו-3) לבין נאשם 4 (בן אחותה של נאשמת 3), התאפיינה ב"בכירות" של בני הזוג אורן בכלל ושל נאשם 1 בפרט. בעת תחילת הפרשה דנא היה נאשם 4 בן למטה מעשרים שנים, ומניין שנותיו של נאשם 1 היה יותר מכפול מכך. בנוסף, נאשם 1 תמך בנאשם 4 בדרכים שונות, לדבריו גם על רקע הקשיים שבמערכת היחסים בין נאשם 4 לבין אביו הביולוגי. נאשם 1 אפשר לנאשם 4 להתגורר בביתו, להשתמש בכלי רכב שבבעלותו ובאופן כללי התיר לו להתנהג כבן בית אצלו.

כאן המקום לציין את אישיותו הדומיננטית - והמרשימה, יש לומר - של נאשם 1, כפי שהיא נתגלתה במהלך הופעותיו בבית המשפט. במהלך חקירתו הנגדית, חרף שאלות קשות ונוקבות שהוטחו בו, לא נרתע נאשם 1 ככלל ועיקר, השיב לתובעת בקור רוח ותוך הפגנת שליטה עצמית יוצאת דופן, ולא סטה כמלוא הנימה מהקו שקבע לעצמו.

75. הנה כי כן, עצם הסיפור שלפיו בפרשה זו נאשם 1 נגרר-כביכול אחרי נאשם 4 לביצוע עבירות חמורות של החזקת סמים מסוכנים - ויודגש: סמים באיכות גבוהה, בכמות נכבדה ובשווי אדיר - הוא על פניו סיפור שאינו יכול להתקבל על הדעת.

בהקשר זה, טענתו החוזרת ונשנית של נאשם 1 "אני לא כזה מטומטם" (להביא סמים ולשים אותם במכולה על שמו ועל שם אשתו), הינה בבחינת חרב פיפיות, שהרי זה בדיוק מה שנאשם 1 עשה, גם לפי גרסתו בבית

המשפט. טענתו הנוספת של נאשם 1 בהקשר זה - שלפיה הוא חשב שאם נאשם 4 רק יאמר שהסמים שלו, הכל כביכול יבוא על מקומו בשלום - היא טענה אבסורדית באותה המידה ויש בה אך כדי להמחיש את מופרכותו הברורה של כל הסיפור, מדעיקרא.

76. ואולם, חוסר ההיגיון הבסיסי של הסיפור לא מסתיים בכך, אלא משתרע גם על הטענה בדבר חובותיו העצומים של נאשם 4 - טענה הרלוואנטית לשני הנאשמים דנא כאחד. כזכור, הטענה היא שכבר בגיל 19 הצליח נאשם 4 להפסיד כמיליון ₪ בהימורים, ועקב כך נדרש ללוות כספים רבים מאלמוני, אשר תואר על ידי שני הנאשמים דנא כגורם שוק אפור "כבד", אפל ומסוכן במיוחד. מעבר לכך שהטענה בדבר עצם קיום החובות העצומים נטענה על דרך הסתם - ללא פרטים, הסבר או ראיות של ממש - לא ניתן הסבר לשאלה המתבקשת מדוע אלמוני היה בכלל מוכן להעמיד קו אשראי בסכום עצום שכזה לנאשם 4, בחור צעיר, חסר תמיכה מאביו וחסר נכסים, וממילא חסר כל אפשרות ליתן ביטחונות להחזר ההלוואות.

77. בנוסף, אין זה ברור כלל ועיקר מדוע אלמוני, לאחר שנוכח בחוסר כישרונו של נאשם 4 בשדה ההימורים, לפתע יסמוך על נאשם 4 בשמירה על סמים בשווי כה עצום. בהקשר זה חשוב להזכיר כי, לפי הסיפור שסופר בבית המשפט, בעת שאלמוני דרש מנאשם 4 לשמור על הסמים לנאשם 4 אפילו לא היה מקום מתאים לכך והוא נדרש לצורך זה לטובה מנאשם 1. כלומר, כך על פי הסיפור, אלמוני היה מוכן שסמים בשווי עצום יישמרו על ידי נאשם 4 בכך שנאשם 4 יפקיד אותם בידי צד שלישי (הוא נאשם 1); והכל כאשר לא נטען שלאמוני יש שליטה כלשהי על נאשם 1.

78. לבסוף, לאחר שלא זו בלבד שנאשם 4 הפסיד את הכספים שלו מאלמוני במשחקי הימורים, אלא גם נתפס עם הסמים של אלמוני - כך שההפסד של אלמוני האמיר כפל כפליים - לא ברור כיצד לפתע מחל אלמוני לנאשם 4 על חובו הכפול והמכופל. בהקשר זה יוזכר כי נאשם 4 תיאר את חובותיו הנטענים בלשון עבר "**הייתי חייב**" (ר' בפסקאות 52 ו-55 דלעיל) ולגבי ההווה סיפר דווקא על כך שפתח שיפודיה. אמנם, כפי שכבר צוין, נאשם 4 טען במספר מקומות שעד היום יש לו חובות, אך הוא לא העלה טענות קונקרטיות אודות נושה או נושים מסוכנים מהשוק האפור הנושכים בעקביו גם כיום.

79. פשיטא אפוא שכל הסיפור שסיפרו נאשמים 1 ו-4 בבית המשפט - החל מהימורים של נאשם 4 בסכומי עתק והלוואות בהיקף אדיר מאלמוני ללא כל ביטחונות, עבור בהפקדת סמים בשווי עצום בידי נאשם 4 על ידי אותו אלמוני, וכלה בהתפוגגות החובות העצומים הנטענים בדרך בלתי ידועה - הינו סיפור מופרך וחסר משקל.

אין בסיפור זה כדי לעורר ולו ספק ספיקא באשמתם של נאשמים 1 ו-4 ואף יש יותר מקורטוב של עזות מצח בעצם העלאתו במסגרת עדויות על דוכן העדים בבית המשפט.

(ב) התנהלותו הכלכלית הנטענת של נאשם 1:

80. בפרכות הנ"ל לא מסתיים העניין. מעדותו של נאשם 1, כמו גם מראיות נוספות שהובאו במהלך המשפט, ברור לחלוטין שנאשם 1 הינו אדם שההיבט הכלכלי של חייו נמצא בראש מעייניו. נאשם 1 הגדיר את עצמו כסוחר מלידה, שמימי ילדותו עסק בכל עסק העשוי להניב לו רווח, ובנה את עצמו בשתי ידיו. ואכן, מילדות קשה, בה גדל ברחובות, הצליח נאשם 1 לבנות את עצמו מבחינה כלכלית, וכיום הוא בעלים של בית פרטי ונכסים יקרי ערך נוספים.

נאשם 1 מתאפיין, אם כן, בהתנהלות כלכלית מושכלת ומוקפדת, תוך שימת דגש על עשיית רווחים. התנהלות זו, כפי שנראה מיד, מאירה מזווית נוספת את חוסר הסבירות וחוסר ההיגיון הבסיסי של הסיפורים שאותם הוא סיפר בעדותו בבית המשפט.

81. כזכור, על מנת להסביר מדוע מלכתחילה שכר נאשם 1 את מכולה 2229 הוא טען כי עשה זאת על מנת לאחסן במכולה טובין גנובים או מזויפים, שבהם נהג לסחור. דא עקא, שבמכולה לא נמצא דבר זולת הסמים וכליהם, עובדה המלמדת לכאורה ששכירתה היתה דווקא למטרה של אחסנת סמים, להבדיל מאחסנת טובין כנ"ל שלא נמצאו בהן. נאשם 1 נדרש אפוא להסבר נוסף ועל כן הוסיף וטען כי הסחורה, שלצרכיה לדבריו הוא שכר את מכולה 2229, נגמרה. בנסיבות אלה, כך לפי גרסתו לפניי, החל מחודש אוגוסט 2014 "**המכולה לא הייתה פעילה**" (ר' בפסקה 23 דלעיל), והסמים נמצאו בה משום שהוא הסכים לסייע לנאשם 4 בהחזקתם בשל מצוקתו הקשה של זה האחרון.

דא עקא, שעסקינן בחוזה שכירות על בסיס חודשי, אשר השוכר רשאי לסיימו כרצונו בכל חודש. לפיכך, על פני הדברים ברור כי אדם בעל התנהלות כלכלית קפדנית כנאשם 1 לא ישלם במשך חודשים דמי שכירות לחינם, כשאינו נדרש לכך, והטענה פשוט אינה מתיישבת עם התנהלותו הכלכלית. אכן, כאשר לעובדה שהדברים היחידים שנמצאו במכולה 2229 היו הסמים וכליהם, מצטרפת גם התנהלות כלכלית זו, המסקנה המתבקשת היא שנאשם 1 שכר את המכולה בדיוק לצורך החזקת הדברים שנמצאו בה, דהיינו: הסמים וכליהם.

82. זאת ועוד, נוכח עניינו הרב של נאשם 1 בעשיית רווחים - תוך שכפי שהעיד על עצמו הוא אינו בוחל בהקשר זה בביצוע עבירות של סחר בסחורה גנובה או מזויפת - לא ברור כלל ועיקר מדוע יירתע נאשם 1 מעיסוק בעבירות סמים, העשויות להניב לו רווחים עצומים.

יש להדגיש, בהקשר זה, כי נאשם 1 טען שהוא בעצמו משתמש בסמים (על פי גרסתו במשטרה, בעברו; על פי עדותו בבית המשפט, גם במהלך הפרשה דנא). לא ברור אם כן מדוע יירתע נאשם 1 דווקא מהעיסוק בעבירות סמים, להבדיל מהעבירות האחרות שאותן ציין. הלכה למעשה, בדיוק המסקנה ההפוכה היא המתחייבת מכל הנתונים הנ"ל, אשר מתיישבים היטב עם המסקנה שלפיה נאשם 1 אמנם עסק בעבירות סמים לשם הפקת רווחים כספיים.

83. התנהלותו הכלכלית של נאשם 1 אף אינה מתיישבת עם טענתו כי רכש אופנוע יקר למדי - במקביל להחזקת הסמים - רק משום שהוא "**אוהב אופנועים**" (ר' בפסקה 33 דלעיל). כעולה מכל האמור לעיל, נאשם 1 אינו אדם שישליך ככה סתם 60,000 ₪ על אופנוע, בפרט כשהוא עצמו סובל מדלקת פרקים וחלק ניכר מהשימוש באופנוע נעשה על ידי נאשם 4. מכאן, שאף רכישת האופנוע מתיישבת עם המסקנה שנאשם 1 רכש את האופנוע לצורך ביצוע עבירות הסמים וככלי שאותו ייתן לנאשם 4 לשם ביצוע שליחויות שונות בעבורו בהקשר זה.

(ג) סתירות פנימיות:

84. מתוך ניסיון להסביר את הימצאות ה.ט.א. שלו על הכלים ושקיות הסמים במכולה 2229 סיפר נאשם 1 כי ביום שלפני ערב ראש השנה הוא הגיע למכולה זו ונטל ממנה שקית של מריחואנה, וזאת לשימושו העצמי במהלך חופשת החג.

דא עקא שגרסה זו - הגם שהיא עשויה אמנם להסביר הימצאות ה.ט.א. כאמור - סותרת חזיתית את הסיפור שלפיו הסמים הם של אלמוני; וזאת אף מבלי להתייחס לחוסר העקביות של הגרסה (נאשם 1 סיפר בבית

המשפט על צריכת מריחואנה, הגם שבמשטרה ציין כי השתמש בעברו רק בקריסטל, שמהשימוש בו נגמל שנתיים קודם לכן).

85. במה דברים אמורים. כזכור, על פי גרסאות נאשמים 1 ו-4 הסמים שייכים לאלמוני, שהינו גורם אפל ומסוכן מהשוק האפור. והנה, כאשר נאשם 1 מבקש ליטול לעצמו סמים לחופשת החג, הוא מהין ללכת למכולה 2229 ולקחת מרכושו של אותו אלמוני ללא כל חשש.

לא זו אף זו, נאשם 1 הסביר את המעשה בכך ש"גם ככה אני משלם למושיקו 980 ₪ על המכולה" (ר' בפסקה 28 דלעיל); והרי הדברים גולשים למחוזות האבסורד ממש. כזכור, לפי הסיפור נאשם 4 הינו בעל חובו של אלמוני המסוכן, ולא להיפך. אין אפוא כל היגיון בכך שאלמוני יסכים שנאשם 1 ייטול מהסמים שלו, רק משום שנאשם 4 חייב כספים לנאשם 1 (בגין כך שהלה כביכול שוכר בעבורו מכולה).

פשיטא שהדברים אינם מתקבלים על הדעת. לפיכך, אם ניתן כלל ללמוד דבר מה מכל הסיפור הנ"ל על נטילת הסמים, הרי זו העובדה - הברורה גם מתוך מכלול הראיות - והיא שנאשם 1 נהג בסמים מנהג בעלים.

86. סתירה מהותית נוספת קיימת בין גרסתו של נאשם 1, שלפיה הוא שיקר בעניינים מהותיים בחקירתו במשטרה משום חששותיו הרבים, לבין טענתו הסתמית והבלתי מוסברת שלפיה "היום אני אומר את כל האמת" (ר' בפסקה 42 דלעיל).

אמירה זו מעלה כמו מאליה את התהייה מה יום מיומנים, ומדוע מי שלפי גרסתו לא היסס לשקר שוב ושוב לרשויות אכיפת החוק - הן למשטרה והן לרשות המיסים - יחליט דווקא היום לומר את האמת, ובמסגרת הליך שיפוטי אוכף-חוק.

87. אם הרציונל - הבלתי נטען, יש לומר - הוא שנאשם 1 מכבד במיוחד את ההליכים בפני בית משפט, יש להזכיר כי גם בבית המשפט כבש נאשם 1 את גרסתו במשך תקופה של שנה ויותר (התקופה שחלפה בין הגשת כתב האישום לבין מסירת עדותו); ואף מסר תשובה לאישומים שאינה מתיישבת מדעיקרא עם גרסתו דהיום.

לא זו אף זו - וזו הנקודה העיקרית כאן: נאשם 1 חזר והסביר את שקריו במשטרה בחששו הרב מהחקירה המעין-כלכלית שנעשתה לו, כאשר לדבריו חשש מההליכים שיינקטו נגדו על ידי רשויות המס. דא עקא, שאם זוהי אמנם המוטיבציה, ברור לחלוטין שחששו של נאשם 1 מההליך הנוכחי צריך להיות גדול לא פחות, נוכח בקשת החילוט המקיפה הכלולה בכתב האישום.

לפיכך, אם ניתן ללמוד משהו מהסבריו הנ"ל של נאשם 1 הרי זו העובדה שנאשם 1 נכון לעשות כל שביכולתו כדי להציל את רכושו, לרבות בהעלאת גרסאות שקריות.

(2) נאשם 4:

88. נוכח העובדה שגרסאות נאשמים 1 ו-4 שלובות זו בזו באופן הדוק, גרסתו של נאשם 4 כבר נותחה-למעשה במסגרת הדיון דלעיל בגרסת נאשם 1.

יאמר מיד, כי המסקנה בדבר היחסים בין נאשם 1 לבין נאשם 4 - דהיינו: שנאשם 1 היה השותף הבכיר ונאשם 4 השותף הזוטר - מתיישבת היטב גם עם הרושם שעלה מעדותו בבית המשפט של נאשם 4, אשר העיד כעובד או כשליח נאמן של נאשם 1. אכן, מתחילת הדרך בפרשה זו ניכרים דברים אלה, החל משתיקתו של נאשם 4 בעת תפיסתו ובמהלך חקירותיו במשטרה, על מנת שלא להפליל את שולחו, עבור בתשובתו לאישומים, בה החליט

"לקחת את התיק על עצמו", וכלה בעדותו בבית המשפט שבמסגרתה עשה כל מאמץ ליתן הסברים תמימים לראיות המפלילות את נאשם 1.

בהקשר אחרון זה ראוי לשים לב לכך שנאשם 4 לא עשה כל מאמץ דומה בהתייחס לנאשם 2, הגם שתיאר את הלה כחברו. הלכה למעשה, נאשם 4 אף מסר בעדותו עובדות מסוימות הפועלות בבירור לחובתו של נאשם 2 ומפלילות אותו בדבר עבירה (ר' גם בהמשך, במסגרת הדיון הנפרד בעניינו של נאשם 2).

89. זאת ועוד: בכל אותן עבירות שאינן קשורות לנאשם 1 - דהיינו: העבירות בהן הואשם נאשם 4 בעניין אירוע התפיסה - כפר נאשם 4 באופן מלא, חרף הראיות הרבות שהובאו להוכחתו. בשלב מאוחר יותר אמנם הודה נאשם 4 בנהיגה באופנוע ללא ביטוח, נוכח הראיות החותכות בעניין זה, אך למרות זאת הוא המשיך וכפר ביתר העבירות, תוך ניסיון לגלגל את האחריות לתאונה אל עבר השוטרים, ובאופן קונקרטי לקשר אותה לזריקת ה"סטינגר" על ידי השוטר נגר.

90. ואולם, אין כל מקום לקבל את גרסת נאשם 4 באשר לסיבה שבגינה נגרמה התאונה, וזאת לא רק בשל חוסר מהימנותו הכללית אלא גם נוכח מכלול נסיבות אירוע התפיסה. כפי שעלה מעדויות הבלשים המקובלות עליי - ובמיוחד יש לציין בנקודה זו את עדותו של השוטר נגר, שניכר בהתנהלותו המקצועית - התאונה אירעה במרחק משמעותי מהמקום בו הוא ניסה לעצור את נאשם 4 (השוטר נגר העיד כי הוא לא השלים את מהלך זריקת ה"סטינגר" בשל חשש לפגיעה ברוכב האופנוע; ר' בפסקה 66 דלעיל).

לא ניתן אפוא לקבל את ניסיונו של נאשם 4 לקשור בין התאונה לבין פעילותו של השוטר נגר, ועצם הניסיון מצביע שוב על המגמתיות והאילוץ של גרסתו, שיש לדחותה. בפועל, התאונה נגרמה בשל דרך נהיגתו החפזה של נאשם 4, על רקע ניסיונותיו לברוח מהבלשים שניסו לעצרו, ולא בעטיו של השוטר נגר או כל שוטר אחר.

91. המסקנה המתבקשת מכל האמור עד כאן הינה, אם כן, שנאשם 4 אינו נאשם שהחליט, במסגרת הליך שיפוטי בבית המשפט, לקחת אחריות על מעשיו, לנקות את מצפונם ולספר את כל האמת. למעשה, בדיוק ההיפך הוא הנכון: נאשם 4, חרף הודאתו בעיקר המיוחס לו ביקש בעדותו לנסות ולחלץ את שותפו הבכיר - הוא נאשם 1 - מהתיק. יש להדגיש כי נאשם 4 הודה אך ורק באותן עובדות, העשויות לחלץ את נאשם 1 מהרשעה או למצער להקטין את היקף אחריותו, ותו לא. אפילו בעבירות השוליות יחסית, הנוגעות לאירוע התפיסה, כפר נאשם 4 תוך מסירת גרסה המעוותת את העובדות כהווייתן, וממילא ברור שהוא לא שם את האמת בראש מעייניו או כנר לרגליו בעדותו בבית המשפט.

92. ראוי לציין, בהקשר זה, כי יש ממש בהערתה החריפה של ב"כ המאשימה, שלפיה אין להבין את גרסת נאשם 4 בבית המשפט אלא כניסיון "**להציל את הכסף של המשפחה**"; וזאת לרקעה של בקשת החילוט הגורפת, המתייחסת בעיקרה לרכוש של בני הזוג אורן (להטחת הדברים בנאשם 4 ר' בפסקה 62 דלעיל).

(3) סיכום עניינם של נאשמים 1 ו-4:

93. העולה מכל המקובץ הוא כי אשמתם של נאשמים 1 ו-4, בכל העבירות שבהן הם הואשמו בכתב האישום שלפניי, הוכחה כדבעי. על פי הראיות ומכלול נסיבות העניין ברור לגמרי כי נאשמים 1 ו-4 פעלו יחדיו, בכל הקשור להחזקת הסמים, כאשר נאשם 1 הוא השותף הבכיר, דהיינו נותן ההוראות והאמצעים, ונאשם 4 הוא השותף הזוטרי, ומבצע בין השאר שליחויות למיניהן. כפי שהובהר בהרחבה

לעיל, נאשמים 1 ו-4 הודו בעיקר העובדות והראיות המהותיות, תוך מתן הסברים תמימים או ממזערים, אך אין כל אפשרות לקבל את גרסאותיהם.

94. ב"כ נאשם 1 ניסה בסיכומיו - בכתב ובעל פה - להרחיק את נאשם 1 ממכולה 204 וממילא מהסמים שנמצאו בה. ב"כ נאשם 1 הדגיש, כי אין ראיה כלשהי המקשרת את נאשם 1 למכולה זו, ובהקשר זה ערך בין השאר ניתוח מקיף של הכשלים החמורים, שנפלו לשיטתו בשרשרת העברת המוצגים עליהם נמצאו ט.א. של נאשם 1 (ר' בסיכומיו בכתב, בעמ' 13-18, וכן בפרוטוקול, עמ' 249 שורה 12 ואילך).

95. בעניין זה יש לציין - כפי שכבר אוזכר בתחילת הדיון בעניינו של נאשם 1 - כי קיים הבדל בין הט.א. שנמצאו על הכלים במכולה 2229 לבין הט.א. שנמצאו על שקיות הסמים בשתי המכולות, כלהלן:

בעניין **הכלים** - קיימת שרשרת מוצגים ברורה, שממנה ניתן ללמוד על הכלים שעליהם נמצאו הט.א. של נאשם 1, והם הקערה וקופסת הכפפות (ר' בדו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע, ת/110 (מט"א 14-531), ובסעיף 2(א) לחוות דעת הט.א., ת/137).

בעניין **שקיות הסמים** - לא זה הוא המצב. שקיות הסמים משתי המכולות נבדקו יחדיו במעבדת הסמים, שם הסמים הופרדו מהשקיות ואלה האחרונות הועברו יחדיו למעבדת ט.א. (ר' בחוות דעת הסם, ת/98).

במעבדת ט.א. נמצאו שלוש ט.א. של נאשם 1 על השקיות (ר' בדו"ח תיעוד פיתוח טביעות אצבע, שבתוך ת/114 (מט"א 14-541), ובסעיפים 2(ב), (ג) ו-(ד) לחוות דעת הט.א., ת/137). דא עקא, שבנסיבות הנ"ל לא ניתן לקבוע - בוודאי לא במידה שמעבר לספק סביר - מאיזו מכולה הגיעו שקיות הסמים שעליהן נמצאו הט.א.

96. מדובר ללא ספק בכשל חמור בשרשרת העברת המוצגים. ייתכן שהכשל נבע מכך שעסקין בזירת עבירה אחת. ואולם, זירה זו כללה שתי זירות משנה, דהיינו: שתי מכולות נפרדות, ופשיטא כי קיימת חשיבות ראשונה במעלה לשאלה באיזו מכולה נמצאו הט.א.

הכשל חמור במיוחד נוכח העובדה שמדובר במקרה בו נמצאו סמים בכמות נכבדה מאוד, אשר הושקע בחקירתו מאמץ חקירתי רב. אין זה מתקבל על הדעת - בפרט בהתחשב בכמות הסמים שנתפסו - כי בשלב הסיכומים המאשימה לא תהיה מסוגלת להצביע בסיכומיה על מיקום הט.א. שנמצאו. לפיכך, קיימת חשיבות רבה בהסקת המסקנות המתבקשות על ידי יחידות המשטרה המעורבות, על מנת להימנע בעתיד מכשלים דומים במקרים של זירות עבירה מפוצלות.

97. הנה כי כן, יש לקבל את הביקורת שמתח ב"כ נאשם 1 על דרך העברת המוצגים במקרה זה ככל שעניינה בדרך העברת שקיות הסמים. יחד עם זאת, אין בכך כדי להועיל לנאשם 1, משום שמכלול הנסיבות והראיות מוכיחות שנאשם 1 פעל בצוותא חדא עם נאשם 4 בעניין הסמים. לפיכך, משנדחו כל הסיפורים שסיפרו נאשמים 1 ו-4, כאמור לעיל, אין אפשרות לקבוע שנאשם 1 - שהוא השותף הבכיר - היה קשור, כביכול, רק לסמים שנמצאו במכולה 2229 ולא לאלה שנמצאו במכולה 204.

בהקשר זה - של הט.א. של נאשם 1 - לא למותר להזכיר עוד, כי הגם שנאשם 1 התייחס בעדותו לפני באופן ישיר רק למכולה 2229, הרי שהוא סיפק הסברים הרלוואנטיים גם למכולה 204. כזכור, נאשם 1 - כמו נאשם 4 - סיפר על כך שנאשם 4 השתמש בשקיות ואקום שנטל מהבית, סיפור המסביר הימצאות ט.א. על השקיות

ללא קשר למקום בו הן נמצאו. גם עובדה זו - דהיינו: העובדה שנאשם 1 בחר לספר גרסה ה"מכסה" גם את האפשרות שבית המשפט ידחה את טענות ההגנה לכשל בשרשרת העברת המוצגים בעניין הט.א. הרלוואנטיות למכולה 204 - מדברת בעד עצמה.

98. מכל מקום, ועל סמך מכלול הראיות, אני קובע כי שותפותם של נאשמים 1 ו-4 בפרשה דנא השתרעה על שתי המכולות כאחת. יש להדגיש, כי מעבר לכך שנוכח גרסאותיהם הנ"ל של נאשמים 1 ו-4 הפך כל נושא הט.א. לנושא שולי יחסית, מבחינת משמעותו הראייתית, הרי שמסקנת הרשעתו המלאה של נאשם 1 במיוחד לו מתבקשת לא בגין ט.א. כזו או אחרת אלא בשל מכלול נסיבות העניין, שהוכחו כדבעי.

99. לבסוף יש להתייחס כאן לסוגיית קשירת הקשר. כפי שצוין בפתח הכרעת הדין, בעובדות כתב האישום נטען כי נאשמים 1 ו-4 קשרו ביניהם קשר להחזקת הסמים, בשותפות חלקית של נאשמים 2 ו-3. עם זאת, הוראות החיקוק שבכתב האישום אינן כוללות את ציון הוראת החיקוק הרלוואנטית.

נוכח פירוט הקשר בעובדות כתב האישום עתרה ב"כ המאשימה להרשעת הנאשמים גם בעבירת הקשר, על אף אי ציון הוראת החיקוק הרלוואנטית בכתב האישום; והגם שהיא ערה לכך שבשותפות לדבר עבירה כגון דא אין רבותא בהרשעה בקשר וממילא הלכה היא שכל עונש בגין הקשר ייבלע בעונש בגין העבירה העיקרית (ר' בפרוטוקול, עמ' 245 שורה 31).

100. בנסיבות העניין איני מוצא מקום להיעתר לעתירה זו של המאשימה. ציון הוראות החיקוק שבהן מואשם נאשם נדרש על פי הוראותיו המפורשות של סעיף 85(5) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, וכתב האישום המונח לפניי הינו כתב אישום שתוקן כבר בשלישית. בנוסף - ומבלי להיכנס כאן לסוגיה המשפטית, המורכבת כשלעצמה, של היחס בין שותפות לדבר עבירה לבין קשירת קשר לביצועה - בנסיבות המקרה דנא אין משמעות מהותית להרשעה גם בעבירת הקשר. בהתחשב בשיקולים אלה אין אפוא הצדקה לתקן, בשלב מאוחר זה, את הפגם שנפל בעניין זה בכתב האישום.

נאשם 2:

ו.

101. נאשם 2 הואשם באישום השני בלבד. בתשובתו לאישום כפר נאשם 2 באופן מלא במיוחד לו, הגם שהודה בשכירת מכולה 204 (ר' בתשובתו בכתב, במסגרת בקשה מס' 12). להבדיל מנאשם 1, נאשם 2 התמיד בכפירתו גם בעדותו בבית המשפט, ולמעשה אף צמצם בעדות זו את הודאתו בעובדות מסוימות, בהשוואה לגרסאותיו במשטרה.

יוטעם בהקשר זה, כי בחקירתו הראשונה במשטרה ציין נאשם 2, לאחר התייעצות עם עו"ד, כי הוא "שומר על זכות השתיקה" (ר' ת/13, מיום 5.10.14). בהמשך החקירה אמנם ענה נאשם 2 לשאלות החוקר, אך לרוב בתשובות קצרות ומתחמקות, שבחלקן הינו כוזבות גם לפי גרסתו דהיום. להבדיל, בחקירתו השנייה במשטרה (ר' ת/34, מיום 7.10.14) הוסיף נאשם 2 והודה במספר עובדות מהותיות; והכל כפי שיפורט ויובהר להלן.

(1) גרסאות נאשם 2 במשטרה ובבית המשפט:

(א) יחסיו של נאשם 2 עם נאשם 4 ומצבו הכלכלי:

102. בחקירתו הראשונה במשטרה הרחיק עצמו נאשם 2 מנאשם 4. נאשם 2 אמנם הודה כי הוא מכיר את נאשם 4, אותו הגדיר כ"חבר שלי" (ת/13, שורה 35), אך הכחיש כי לווה ממנו כסף או נתן לו כסף, ואף השיב בשלילה לשאלה אם נאשם 4 ביקש ממנו לעשות בעבורו משהו בשנה האחרונה (שם, שורה 69).

103. בחקירתו השנייה במשטרה, לאחר יומיים, תיאר נאשם 2 את יחסיו עם נאשם 4 בגוון אחר. הפעם ציין כי שניהם "חברים טובים" (ת/34, שורה 60) ותיאר את נאשם 4 כ"אחלה גבר" (שם, שורה 73). נאשם 2 הוסיף וטען כי נאשם 4 נוהג לעזור לו בכל דבר, "כסף רוב הזמן" אך גם "אם הייתי צריך את הרכב היה נותן לי את הרכב שלו" (שם, שורה 68). בתשובה לשאלה אם נאשם 4 נהג לבקש ממנו טובות השיב נאשם 2: "היה שולח אותי לפעמים לקנות לו דברים כמו קולה או סיגריות, לא יותר מזה" (שם, שורה 75).

104. בחקירתו זו (החקירה השנייה) תיאר נאשם 2 את מצבו הכלכלי כעגום, וזאת בפרט בהתחשב בגילו הצעיר (נאשם 2, כמו שנאשם 4, הינו כאמור יליד שנת 1994). יוטעם, כי לשאלה ישירה בדבר מצבו הכלכלי השיב נאשם 2: "לא טוב, אני במינוסים וחובות. לשני בנקים אני חייב 50,000 ₪ ולחברים אני חייב עוד כ-30,000 ₪..." (ת/34, שורה 23).

105. בבית המשפט הילך נאשם 2 בין הטיפות בנושא זה - אם לשוב ולהשתמש בדרך התבטאותו של נאשם 1 - בכך שניסה למזער את גרסתו במשטרה; והודה בעובדות מסוימות רק לאחר שהוטחו בו ראיות. כך ביקש נאשם 2, בחקירתו הנגדית, לצמצם את תיאור מצבו הכלכלי הקשה דאז. בתחילה, כשנשאל נאשם 2 אודות קיומם של חובות השיב שאין לו חובות אישיים וחובותיו בעבר היו חובות של הוריו. עם זאת, לאחר שהוטחו בנאשם 2 הדברים שאמר בת/34 וטענות נוספות, הוא הודה בחובות מסוימים, לרבות בגין אופנוע שטח שאותו רכש בסכום של 30,000 ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 184-185).

את יחסיו עם נאשם 4 חזר נאשם 2 ותיאר את כ"חברים טובים", אך בד בבד מזער מאוד את העזרה, שהודה במשטרה שקיבל מנאשם 4, באומרו: "עזר לי קצת כלכלית" (ר' בפרוטוקול, עמ' 189 שורה 16. ההדגשה הוספה).

(ב) שכירת מכולה 204:

106. בחקירתו הראשונה במשטרה, כשנשאל נאשם 2 אם שכר מכולה במתחם, הוא השיב: "שכרתי שם מכולה לחודש אחד" (ת/13, שורה 73). בהמשך הסביר, כי הוא עשה זאת משום שחבר שלו, בשם "אושר ממן" מרחובות, עבר דירה והיה צריך מקום כדי לאחסן את רהיטיו. נאשם 2 אף הוסיף וטען כי הוא זה שאיתר את מתחם המכולות המדובר, אך כשנשאל על פרטי העניין סיפר שכשבווע שבועיים לאחר מכן נכנס לכלא צבאי ועל כן לא התעניין עוד בדבר (שם, שורה 97 ואילך).

107. בחקירתו השנייה במשטרה שינה נאשם 2 את טעמו. החוקר הטיח בנאשם 2 כי הגם שמסר ששכר את המכולה בעבור אושר ממן, הראיות שבידי המשטרה מלמדות כי מדובר באדם אחר. בתגובה הודה נאשם 2 כי הוא אמנם היה במתחם עם נאשם 4 - ולא עם אושר ממן - וגם שכר את המכולה בעבורו (ת/34, שורה 5 ואילך).

הפעם תיאר נאשם 2 את השכרת המכולה לא כיוזמה שלו אלא של נאשם 4. לדבריו, במהלך ארוחה עם נאשם 4 אמר לו הלה כי הוא צריך לשכור מכולה כדי "לאחסן רהיטים". לטענת נאשם 2, "אמרתי לו (לנאשם 4 -

ש.א. (טוב" (ת/34, שורה 87). או אז לקח נאשם 4 את נאשם 2 ברכבו למתחם.

עם זאת, כך לטענת נאשם 2, כשהשניים הגיעו למתחם דווקא הוא (נאשם 2) היה זה שדיבר עם איש המכירות, משום ש"אני יודע לדבר יותר טוב, הוא לא יודע לשאול את השאלות נכון ובגלל זה אני שואל את השאלות". נאשם 2 אף הוסיף והסביר: "הוא (נאשם 4 - ש.א.) חבר שלי, אם הוא קונה משהו, אני רוצה שיהיה לו הטוב ביותר שלא יחסר ממנו כלום" (ת/34, שורה 115 ואילך).

108. את המשך מעמד שכירת מכולה 204 תיאר נאשם 2, במסגרת חקירה זו, כלהלן:

ת: ואז הוא (נאשם 4 - ש.א.) ביקש ממני לרשום את זה על שמי, ואני אמרתי שטוב, אין בעיה.

ש: זה לא נראה לך מוזר שהוא מבקש ממך לרשום את המכולה על שימך?

ת: לא, לא היה נראה לי מוזר.

ש: תמשיך.

ת: הוצאתי תעודת זהות וכרטיס אשראי, הכרטיס אשראי לא עבר אז הוא הוציא כסף, הביא לי ואני שילמתי, מזומן.

ש: מה זה הדבר הזה? הוא עומד לידך למה הוא לא משלם, למה הוא צריך להעביר לך כסף. תדייק.

ת: בעצם אני לא זוכר אם הוא הביא לי כסף או שם את הכסף על השולחן, יכול להיות שגם שילם בעצמו למוכר (ר' ת/34, שורה 131 ואילך. ההדגשות הוספו).

109. עוד יש לציין מספר דברים נוספים, אותם אמר נאשם 2 בעניין מכולה 204 בהמשך החקירה הנ"ל:

ש: אני אומר לך שיש חשדות רציניים נגדך בתיק שהיית שותף של משה (נאשם 4 - ש.א.) להחזקת כמות של מספר ק"ג של מריחואנה "הידרו". חשדות אלו מתחזקים כי החזקת אצלך מפתח למכולה. תגובתך?

ת: שאני לא קשור לזה בכלל.

ש: ובכל זאת למה החזקת את המפתח?

ת: לא השתמשתי בו, לא נגעתי בו, שמתי אותו בכיס מהרגל, אני לא יודע.

ש: בחוזה השכירות של המכולה (ת/132 - ש.א.) מופיעים הפרטים שלך, הטלפון שמופיע כאן...

ת: זה של משה.

ש: למה הטלפון שלך לא מופיע שם, למרות ששאר הפרטים הם שלך?

ת: כי לא הייתי צריך להיכנס לשם. שהוא יוכל להיכנס לשם, לא רציתי להיכנס לשם, זה מקום שלו, לא היה לי מה לעשות שם (ר' ת/34, שורה 208 ואילך).

110. נאשם 2 נשאל כיצד הזדהה נאשם 4 במעמד חתימת החוזה והשיב "בשם רון" (ר' ת/34, שורה 169). כשנשאל מדוע נאשם 4 הזדהה כך שם השיב נאשם 2 שלא חשב על כך באותו הרגע, אך הוסיף

שבדרך חזרה מהמתחם שאל את נאשם 4 אודות הדבר והלה השיב לו שזה לא משנה. בהמשך ציין נאשם 2: **"עברה בראש שלי המחשבה לרגע שיש משהו חשוד וזה היה רק לרגע ואח"כ שכחתי מזה"** (שם, שורה 177. ההדגשה הוספה).

111. יש להדגיש, כי לרקע החקירה הנ"ל בעניין התייצגותו הכוזבת של נאשם 4, פנה אחד החוקרים לנאשם 2 ושאל אותו **"אתה למעשה מה?"** על כך השיב נאשם 2: **"קוף"** (ר' בתמליל הקלטת החקירה, ת/34, עמ' 15 שורה 23. השווה גם עמ' 17 שורה 39 ואילך).

לקראת סוף החקירה נשאל נאשם 2 אם הוא מוכן לעימות עם נאשם 4, והשיב בשלילה. כשנשאל מדוע הוא מסרב השיב נאשם 2: **"אני לא רוצה להרגיש בחוסר נעימות, אני לא יורק בכוס שממנה אני שותה..."** (ת/34, שורה 262. ההדגשה הוספה).

112. חרף דבריו האמורים בחקירתו הנ"ל במשטרה - העולים כדי הודאה בכך שתפקידו בפרשה היה של **"קוף"** - בבית המשפט שוב שינה נאשם 2 את טעמו. בחקירתו הנגדית אף הרחיק נאשם 2 לכת והכחיש כי בכלל הבחין בכך שנאשם 4 התייצג בכזב כ"רון". עם זאת, יש להעיר כי נאשם 2 הכחיש כאמור בחצי פה בלבד, תוך התבטאות חוזרת ונשנית בלשון של **"לא זוכר"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 187 שורה 11 ואילך).

113. כאשר התבקש נאשם 2, במסגרת עדותו הראשית, להתייחס לדבריו של נאשם 1 שלפיהם הוא שימש כ"קוף", הוא ציין שכיום הוא יודע מה משמעות המונח אך בשנת 2014 לא ידע זאת (ר' בפרוטוקול, עמ' 181 שורה 28 ואילך). בחקירתו הנגדית הוא הוסיף וציין: **"כיום, אני מבין שזה מישהו שעושה משהו בשביל סכום מסוים או מטרה אחרת בשביל מישהו אחר כדי שלא יזהו אותו"**, אך התעקש שרק כיום הוא מבין זאת (שם, עמ' 186 שורה 17 ואילך).

114. במסגרת החקירה הנגדית הטיחה ב"כ המאשימה בנאשם 2 שהדברים עלו כבר בחקירתו במשטרה, או אז שב נאשם 2 לטעון **"לא זוכר"**, והוסיף: **"לא נתנו לי לאכול, לא נתנו לי שירותים הייתי תחת לחץ לראשונה אני הייתי עצור בחיים שלי, אז אולי את המושג קוף לא שמעתי"** (שם, עמ' 187 שורה 3. ההדגשה הוספה).

כשנשאל נאשם 2 על ידי ב"כ המאשימה אודות פרטי חוזה השכירות של מכולה 204 (ת/132) הוא השיב שלא קרא את החוזה ונספחיו והוסיף שהדברים המופיעים שם בכתב יד - למעט החתימה על החוזה - אינם בכתב היד שלו (שם, עמ' 193 שורה 20 ואילך).

115. עוד יש לציין את דבריו של נאשם 2, בחקירתו הנגדית, עת התבקש להסביר מדוע סיפר במשטרה כי שכר את המכולה בעבור אושר ממך; כלהלן:

ש.	את ממך אתה זוכר?
ת.	כן.
ש.	מה אמרת לגביו שהמכולה שלו?
ת.	כן, שיקרתי.
ש.	למה בחקירה לא רצית לספר שזה של מושיקו?
ת.	כי לא ידעתי עד כמה מושיקו הסתבך, ולא רציתי לומר משהו שיסבך אותו

והייתי נתון תחת השפעת לחץ ולא ידעתי מה מתחולל שם.

ש. **אם הכל כשר, שכרת עבורו מכולה בשביל רהיטים כמו שהוא סיפר לך, אז ממה פחדת?**

ת. **אם עצרו אותי, אמורה להיות סיבה לא?** (ר' בפרוטוקול, עמ' 196 שורה 1 ואילך. ההדגשות הוספו).

116. לבסוף יש לציין, כי הגם שנאשם 2 הכחיש בבית המשפט היכרות קודמת עם בני הזוג אורן (נאשמים 1 ו-3), בחקירתו במשטרה הוא הודה ששמע את נאשם 4 מזכיר את השם "גדי" ואף הוסיף "אני יודע שהוא בן דוד שלו" (ת/34, שורה 230).

(2) ראיות התביעה בקשר לנאשם 2:

117. אף שנאשם 2 - להבדיל מנאשמים 1 ו-4 - כפר בעדותו באופן מלא במיוחס לו, הרי שכעולה מניתוח גרסתו דלעיל הוא הודה במסגרת העובדתית המיוחסת לו בכתב האישום, והלכה למעשה אף ברובן ככולן של ראיות התביעה הרלוואנטיות לעניינו.

בנוסף, כמו נאשם 1, גם נאשם 2 הודה באמרותיו במשטרה והסביר כי שיקר לחוקריו שם. באופן ספציפי הודה נאשם 2 כי שיקר כאמור בכך שטען ששכר את המכולה לא בעבור נאשם 4 אלא בעבור אדם אחר, בשם אושר ממן, שאין לו כל קשר לעניין.

118. בנסיבות אלה, בעניינו של נאשם 2 יש צורך להתייחס כאן רק לעדותו של מר אושרי אלקריף, מנהל החברה בעלת המתחם. מר אלקריף נכח מטעם המתחם במעמד חתימת החוזה על ידי נאשם 2 (ר' החוזה ת/132). מר אלקריף סיפר בעדותו כי באותו המועד התייצבו אצלו שניים, נאשם 2 ובחור נוסף, שהוצג כחבר או בן דוד בשם "רון". השניים ביקשו שרון - הוא נאשם 4 - יהיה בעל גישה למערכת הכניסה האוטומטית משום שנאשם 2 חייל ולא תמיד יכול להגיע. באשר לתשלום בהמשך הוסיף מר אלקריף וציין: "אני זוכר שהם ביקשו לא לחייב את האשראי, אמרו לי ששחר עצור או בריתוק בבסיס, ורון הגיע לשלם" (ר' בפרוטוקול, עמ' 120 שורה 6).

119. יש להעיר כי ב"כ הנאשמים התנגדו להגשת החוזים בענין שתי המכולות באמצעות מר אלקריף; ובמיוחד בקשר למכולה 2229, שמר אלקריף לא נכח במעמד חתימת החוזה לגביה. עוד הוסיפו ב"כ הנאשמים והתנגדו לקבילות תוכן המסמכים המצורפים לחוזים - ובהם צילומי תעודות הזהות וכרטיסי האשראי של נאשמים 2 ו-3 - באשר מדובר במסמכים שהעד לא יכול להעיד לגבי אמיתות תוכנם (ר' בפרוטוקול, עמ' 120-121. החוזים ונספחיהם הוגשו וסומנו ת/131 (מכולה 2229) ות/132 (מכולה 204)).

ואולם, בסופו של יום לא זו בלבד שאין כלל מחלוקת שנאשמים 2 ו-3 אמנם חתמו על החוזים המדוברים, אלא שגם אין מחלוקת על מכלול הנסיבות החיצוניות הקשורות לחתימה על החוזים, לרבות באשר להצגת תעודות הזהות וכרטיסי האשראי. לפיכך, מעבר לכך שניתן היה להגיש את כל המסמכים הנ"ל באמצעות מר אלקריף בהיותו מנהל המתחם, פשיטא כי מדובר במוצגים שלא זו בלבד שהינם קבילים אלא שיש ליתן לתוכנם את מלוא המשקל המתבקש.

120. בחקירתו הנגדית הסביר מר אלקריף את כללי המתחם בעניין השכרת המכולות, כפי שהם

מבוארים ברישא להכרעת דין זו (ר' בפסקה 3 דלעיל) וגם בטופסי החוזים עצמם. מר אלקריף ציין, כי הוא לא ביקש את תעודת הזהות של "רון" משום שהלה לא היה צד לחוזה עם המתחם אלא רק מורשה כניסה מטעם השוכר, ואף הוסיף כי מבחינת המתחם מורשה כאמור כלל לא נדרש להיות נוכח במעמד חתימת החוזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 125 שורה 18).

עוד יש לציין כי בחקירה נגדית על ידי ב"כ נאשם 2 השיב מר אלקריף שרק נאשם 2 היה רשאי להאריך את החוזה מפעם פעם - כזכור, מדובר בחוזה שכירות חודשי עם אפשרות להארכה - והוא עשה זאת טלפונית. בנוסף הוא ציין, כי מי ששילם את דמי השכירות בעבור מכולה 204 היה "רון" (ר' בפרוטוקול, עמ' 128 שורה 22).

(3) הפללת נאשם 2 על ידי נאשמים 1 ו-4:

121. בעדותו בבית המשפט תיאר נאשם 1 את חלקו של נאשם 2 בפרשה דנא כ"קוף" של נאשם 4, דהיינו: כאדם ששימש לצורך הסוואת זהותו של נאשם 4 בביצוע עבירות הסמים, בהן זה האחרון הודה; כאשר ראוי לציין כי נאשם 1 אמר את הדברים בחקירתו הראשית ומיוזמתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 152 שורה 1). בנסיבות אלה - ועל רקע הקביעות דלעיל שלפיהן נאשם 1 היה השותף הבכיר של נאשם 4 - ברי כי לאמירה זו יש משקל מפליל של ממש לחובת נאשם 2.

בנוסף, נאשם 2 הופלל גם על ידי נאשם 4, בכך שזה האחרון הפריך טענות הגנה מהותיות שהעלה נאשם 2 בעדותו בבית המשפט. כפי שצוין כבר לעיל, נאשם 4 לא הפגין בעדותו כל נכונות לצאת מגדרו לטובת נאשם 2, באופן השונה במובהק מהתייחסותו לשותפו הבכיר, הוא נאשם 1.

122. נאשם 4 אמנם אמר - בחקירה ראשית לב"כ נאשם 2 - כי נאשם 2 לא היה מודע לכך שמשתמשים בו לדבר עבירה (ר' בפרוטוקול, עמ' 228 שורה 14), ובמקום אחר - בחקירה הנגדית - אף התריס כלפי ב"כ המאשימה, בהקשר לנאשם 2, שהיא מנסה "**לסבך אנשים סתם**" (שם, עמ' 238 שורה 30).

יחד עם זאת, נאשם 4 סתר את גרסת נאשם 2 בשני עניינים מהותיים כלהלן:

ראשית, נאשם 4 סתר את הכחשתו - אם גם המגומגמת - של נאשם 2 כי הוא לא שמע את התייצגותו הכוזבת כ"רון" במעמד חתימת החוזה בעניין מכולה 204. לשאלת ב"כ המאשימה אם נאשם 2 שמע את נאשם 4 מתייצג כ"רון", השיב נאשם 4: "**נראה לי שכן**" ואף הוסיף, "**שמע**" (לציטוט הדברים ר' בפסקה 58 דלעיל).

שנית, נאשם 4 הכחיש נמרצות את טענות נאשם 2 כי הוא עזר לו כלכלית, על אף שמדובר בטענות העשויות ליתן הסבר תמים לשכירת מכולה 204 על ידי נאשם 2, דהיינו: שבתמורה לעזרה הנ"ל סייע נאשם 2 לנאשם 4 לשכור את המכולה (לציטוט גרסתו המכחישה של נאשם 4 ר' בפסקה 57 דלעיל).

(4) נאשם 2 - דיון והכרעה:

123. כמו בעניינים של נאשמים 1 ו-4, כך גם בענייניו של נאשם 2 לוקה גרסת ההגנה בחוסר היגיון בסיסי. כזכור, נאשם 2 טען במשטרה שנאשם 4 אמר לו שהוא צריך לשכור מכולה "**בשביל רהיטים**", ובתגובה הוא השיב לו "**טוב**", ואז נאשם 4 לקח אותו למתחם. גם בעדותו בבית המשפט סיפר נאשם 2 פחות היותר את אותו הסיפור.

124. דא עקא, שבעת חתימת החוזה היו שני הנאשמים (נאשמים 2 ו-4) רווקים צעירים, שטרם מלאו להם 20 שנים, כאשר נאשם 4 התגורר לפחות חלקית אצל דודתו ובעלה (דהיינו נאשמים 1 ו-3), בביתם הפרטי המרווח.

לא ברור אפוא מדוע נאשם 4 נדרש לשכור מכולה שלמה לצורך אפסון רהיטים, ועוד פחות ברור מכך מדוע נאשם 2 לא שאל אותו שאלה כלשהי בעניין זה, בפרט כשכדבריו הוא תמיד עוזר לנאשם 4 במשא ומתן מסחרי על מנת שהלה יקבל את העסקה הטובה ביותר (ר' בפסקה 107 דלעיל). הדעת נותנת אפוא שאם נאשם 4 היה אמנם נדרש לאפסון רהיטים, נאשם 2 היה מנסה לעזור לו בבחינת אופציות שונות וזולות בהרבה משכירת מכולה - ודווקא במתחם בו נשכרה קודם לכן מכולה 2229 - אלא אם כן בקשת נאשם 4 לא היתה בקשה לעזרה באפסון רהיטים אלא בקשה שנאשם 2 ישמש כ"קוף".

125. יש לציין כי המונח "קוף" משמש בעגה עבריינית - כפי שהסביר יפה נאשם 2 בעדותו לפני - לתיאור המונח "איש קש" (strawman). את המונח "איש קש" נהוג להגדיר, באופן כללי, כאדם המשמש "כיסוי" לעריכת עסקה או עסקאות מפוקפקות (ר' **מלון אבן-שושן** - מחודש ומעודכן לשנות האלפיים (2003), כרך חמישי, בעמ' 1716). יחד עם זאת, בהקשר הפלילי הדברים חדים יותר, ו"קוף" הינו מי שנותן לאחר להשתמש בזהותו למטרות עברייניות, בעבור טובת הנאה.

לפיכך, בעצם הודאת החוץ של נאשם 2 כי הוא אמנם שימש כקוף בפרשה זו (ר' בפסקה 111 דלעיל) - כאשר להודאה זו מצטרפות כל הנסיבות שפורטו בהרחבה לעיל, שהן הרבה מעבר ל"דבר מה נוסף" - יש די כדי להרשיע את נאשם 2 בביצוע העבירה בה הוא הואשם, על בסיס יסוד נפשי של "עצימת עיניים". יובהר, כי על פי הוראות סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, בעבירה התנהגותית כגון דא עצימת עיניים שקולה למחשבה פלילית, שכן, כאמור שם, **"רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם"**.

בהקשר זה יודגש, כי על פי גרסת נאשם 2 הדבר היחיד שהוא עשה בעניין שכירת מכולה 204 היה מתן זהותו ופרטיו לצורך חוזה השכירות, ותו לא: הוא לא שילם מאומה בעבור השכירות ואפילו כרטיס האשראי, שאותו נתן במעמד החתימה, לא עבר. בנוסף, מספר הטלפון שנרשם בחוזה לצורך הכניסה למכולה לא היה שלו אלא של נאשם 4, תחת שם בדוי. על פני הדברים ברור אפוא שהדברים היחידים שנדרשו מנאשם 2 במעמד החתימה היו פרטי זהותו; ומכאן המסקנה כי מדובר, למצער, במצב של עצימת עיניים.

126. לצורך הרשעתו של נאשם 2 בעבירה שבה הוא הואשם בכתב האישום די כאמור ביסוד נפשי של "עצימת עיניים". יחד עם זאת, כיוון שהתנהל לפני משפט - בו נחשף מכלול שלם של עובדות ונסיבות, שתוארו בהרחבה לעיל - ראוי לציין כי בעניינו של נאשם 2 הוכחה גם מחשבה פלילית ממשית, שמעבר לעצימת עיניים גרידא:

ראשית, יש לציין את גרסתו הבלתי מתקבלת על הדעת של נאשם 2 בבית המשפט, אשר כאמור לעיל אין כל אפשרות לקבלה. בנוסף, כמו נאשם 1 גם נאשם 2 הודה כי שיקר בחקירותיו במשטרה, וכמו נאשם 1 גם הוא לא סיפק הסבר סביר לשאלה מדוע החליט כדבריו לספר את האמת דווקא בעדותו בבית המשפט.

שנית, ישנה משמעות רבה לעובדה שבמהלך חקירתו במשטרה ניסה נאשם 2 להסיט את החוקרים מהעובדות כהווייתן ולהפנות אצבע מאשימה כלפי אדם אחר - חבר, כך לפי טענתו - בשם אושר ממן.

ב"כ נאשם 2 הדגיש בסיכומיו את העובדה שלנאשם 2 אין עבר פלילי, אך דווקא עובדה זו היא הנותנת:

אדם צעיר ללא עבר פלילי, שמעז לשקר בחקירה במשטרה בנקודה כה מהותית, הדעת נותנת כי הוא מבין שמדובר בחקירה בעניין חמור ביותר, והוא מבקש לתת לשותפו-העבריין לכל הפחות זמן התארגנות (בהקשר דנא, הכוונה לזמן להוציא את הסמים מהמכולה, או להעלים ראיות, או להימלט מן הדין).

שלישית, סירובו של נאשם 2 להשתתף בעימות עם נאשם 4, תוך העלאת הנימוק "אני לא יורק בכוס שממנה אני שותה" (ר' בפסקה 111 דלעיל), אף הוא מדבר בעד עצמו ומצביע על כך שאין עסקינן כאן - כפי שניסה נאשם 2 לטעון - בטובה לחבר גרידא.

127. נתונים מצטברים אלה, בהצטרפם למכלול נסיבות העניין כפי שהן פורטו לעיל, מבססים כדבעי את המסקנה כי בעניינו של נאשם 2 התקיימה מודעות-של-ממש למעשה העבירה המדובר. ממילא הם גם מובילים לדחיית טענת ההגנה שלפיה בפרשה דנא היה נאשם 2, כביכול, גורם תמים שנוצל בידי עבריין. מכל מקום, דינו של נאשם 2 הוא להרשעה בעבירה שבה הוא הואשם, וכך אני קובע.

נאשמת 3:

ז.

128. נאשמת 3 הואשמה באישום הראשון בלבד. בדומה לנאשם 2, בתשובתה לאישום כפרה נאשמת 3 במלוא המיוחס לה, הגם שהודתה בעצם שכירת מכולה 2229.

לטענתה (בעדותה בבית המשפט) לא היתה לנאשמת 3 כל ידיעה על הסמים שהוחזקו במכולה - וממילא על חלקם של נאשמים 1 ו-4 בכך - והיא אף כעסה על שניהם כשנודע לה על כך, בדיעבד.

(1) גרסאות נאשמת 3 במשטרה ובבית המשפט:

(א) הימלטותה של נאשמת 3 ומעצרה:

129. לגרסת נאשמת 3 (בבית המשפט), לאחר אירוע התפיסה אמר לה בעלה (נאשם 1) "שיש בעיה עם המכולה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 207 שורה 19), והם צריכים ללכת לבית מלון. השניים אספו אפוא את ילדיהם ונסעו לבית מלון, שם לדבריה סיפר לה נאשם 1 על הסמים. לטענת נאשמת 3, היא מאוד כעסה ורצתה לעזוב בו במקום, אך מכיוון שהיה מאוחר נשארה עם הילדים ללון ועזבה למחרת היום. עם זאת, נאשמת 3 לא חזרה לביתה אלא שהתה - כך לפי גרסתה - מספר ימים אצל אחיה ואצל אחותה.

לטענת נאשמת 3 היא נהגה באופן זה משום שהיתה בתחילת היריון בעייתי, לא חשה בטוב ולא רצתה להישאר לבדה עם הילדים בתקופת יום הכיפורים. יש לציין כי בעדותה בבית המשפט סיפרה נאשמת 3 שלאחר מכן, במהלך מעצרה, נפסק ההיריון, הגם שהוסיפה וציינה שהדבר קרה במהלך המעצר אך לא עקב המעצר (ר' בפרוטוקול, עמ' 209 שורה 21).

130. כך או כך, נאשמת 3 חזרה לביתה רק לאחר מספר ימים, ביום 6.10.14, או אז נעצרה (ר' דו"ח הפעולה ת/105). חקירתה הראשונה של נאשמת 3 במשטרה נערכה עוד באותו היום (יום 6.10.14), ובמהלכה היא סיפרה, בכזב, כי לא ראתה את בעלה (נאשם 1) מאז יום 2.10.14 (יום אירוע התפיסה), והוסיפה וטענה שאינה יודעת היכן הוא נמצא (ר' ההודעה ת/43, שורה 135 ואילך).

נאשמת 3 אמנם ציינה כי את ראש השנה היא בילתה בבית מלון בים המלח, יחד עם בעלה והילדים, אך טענה

שלאחר מכן פרץ ביניהם ויכוח, הוא עזב, והיא שהתה אצל אחותה ואחיה.

131. בחקירתה הנגדית לפניי הודתה נאשמת 3 כי שיקרה בכך שאמרה במשטרה שלא ראתה את נאשם 1 מאז שהם חזרו מהחופשה בים המלח; כלהלן:

ש. למה כשנעצרת ב 6.10 ונחקרת על מקום ההימצאות שלך ב 2.10 ומקום ההימצאות של גדי בעלך טענת שלא דיברתם ולא התראיתם מאז שחזרתם מהחופשה בים המלח?

ת. שיקרתי, פחדתי, הייתי תחת לחץ. גם במשטרה הייתי תחת לחץ, איימו עלי ודיברו אלי לא יפה. שרון מלכה, הכניס אותי לתוך חדר, הוא יודע שאני לא מרגישה טוב, ישבתי לבד עם עצמי כמה שעות, וגם אמרו לו שאני לא מרגישה טוב. הוא נכנס והסתכל לי לתוך הפנים, שאל אותי כמה שאלות, פתח עלי כאלה עיניים ואמר לי את שקרנית, אם לא היית אישה הייתי דופק לך את הראש בברזל, אני עוקב אחר כך כבר חצי שנה, אני יודע איזה צבע תחתונים יש לך.

ש. בתמלילים ראיתי הרבה יותר מפעם אחת שמציעים לך לאכול ולשתות, יותר מפעם אחת שאמרת מתנהגים אלי יפה, יותר מפעם אחת שעושים לך סדר בנושא ההיריון וההפלה ואמרת חס וחלילה זה לא בגללכם, אחרי שבמעצר ימים הוצג שההפלה או איבוד ההיריון קרה בגלל המעצר?

ת. לא בגלל, במהלך המעצר. אני לא ראיתי מה הוצג לבית המשפט.

ש. ואז החוקרים מדברים איתך על זה ואמרת חס וחלילה זה לא בגללכם. ויותר מפעם אחת מציעים לך לאכול ולשתות.

ת. אחרי שהערתי לו ואמרתי לו למה אתה מתנהג אלי ככה זה לא יפה, אז הוא שינה את ההתנהגות שלו, כלפי. בהתחלה הוא התנהג ממש לא יפה.

...

ש. במלון חשבת שזה ששילמתם במזומן...?

ת. נתחיל מזה שאני לא יודעת בכלל איך הוא שילם, אני הייתי באוטו.

ש. חשבת אצל שעצם הבריחה מהמלון...?

ת. לא ברחתי בכלל. לא הסתתרתי מאף אחד. כשאני הגעתי הביתה, בזמן ששהיתי אצל אחי אמא שלי הגיעה הביתה להאכיל את הכלבים והיה פתק בבית על שם גדי אורן, השם שלי לא הוזכר, לא ידעתי שמחפשים אותי.

ש. אמרת כרגע - אני לא ברחתי, לא ידעתי שיש בעיה....

ת. אני ידעתי שיש בעיה, אני לא ידעתי שמחפשים אותי (ר' בפרוטוקול, עמ' 210 שורה 25 ואילך. ההדגשות הוספו. יש לציין כי נאשמת 3 הודתה גם ששיקרה בשתי החקירות הנוספות במשטרה. ר' שם, עמ' 213 שורה 25 ואילך).

(ב) שכירת מכולה 2229:

132. את נסיבות שכירת המכולה תיארה נאשמת 3, בחקירתה הראשונה במשטרה (ביום 6.10.14), כלהלן:

לפני חצי שנה, לא הספיק לו (לנאשם 1 - ש.א.) ה-4,000 ₪ שהוא מרוויח במוסך, הוא התחיל לקנות סחורה של בגדים ולמכור מיד ליד. הוא שם לי את הבגדים באמצע הסלון כל הזמן אז אמרתי לו שימצא מחסן, אז הוא הלך מצא מחסן ואמר לי שצריך לשלם ויזה במקום הזה, אז אמרתי לו שאני אביא את הוויזה שלי ושישכור את המחסן. יש לי את המחסן הזה לפני חצי שנה בערך, ומושיקו האחיין שלי (נאשם 4 - ש.א.) בא ביקש ממני מפתחות לפני חודשיים שלוש, נתתי לו מפתחות למחסן באמונה (ר' ת/43, שורה 71 ואילך. בהמשך ציינה נאשמת 3 כי נאשם 4 ביקש ממנה את המפתחות "בשביל לאחסן כמה חפצים").

133. כאן המקום להזכיר כי החוזה לשכירת מכולה 2229, עליו חתמה נאשמת 3 ביום 17.4.14, הוגש באמצעות מר אלקריף. כעולה מעיון בחוזה זה (ר' ת/131), שמה של נאשמת 3 נרשם בחוזה כ"קארין מאיה", הגם ששמה הוא קארין אורן. עם זאת, לחוזה צורף תצלום תעודת הזהות של נאשמת 3, בה ניתן לראות כי שמה המלא הוא "קארין מאיה אורן". בנוסף, כתובתה של נאשמת 3 נרשמה - בחשבונית המס שהונפקה - כ"גבריאלי חי 3, ראשון לציון", הגם ש"גבריאלי חי" הוא שמו של בנה (כפי שניתן לראות גם בתצלום תעודת הזהות המצורף לחוזה) ולא שם של רחוב.

134. בחקירתה הנגדית שבה נאשמת 3 וטענה כי הגיעה למתחם רק לבקשת בעלה. לדבריה, "חשבתי שזה מופרד, שהמכולה על השם שלו ואני רק משלמת. הוא מיליון פעם הלך לקניות עם הכרטיס שלי..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 213 שורה 16). במקום אחר טענה כי בנסיבות אלה - שבהן נאשם 1 הוא ששכר את המכולה - היא לא התעניינה בפרטי החוזה ובמעמד חתימתו דיברה רוב הזמן בטלפון (שם, עמ' 216 שורה 7).

(ג) שקיות הוואקום שנתפסו בחיפוש בבית:

135. בחיפוש שנערך בבית נתפסו כזכור שתי שקיות ואקום, הדומות לשקיות שבהן נארזו הסמים (ר' דו"ח הפעולה ת/105 מיום 6.10.14). בחקירתה האחרונה במשטרה (ביום 12.10.14) הוטח בנאשמת 3 כי בחיפוש נמצאו רק שתי שקיות, בעוד שהיא מסרה קודם לכן כי יש לה הרבה שקיות כאלה. בתגובה טענה נאשמת 3 כי השוטרים פשוט לא חיפשו בכל המקומות וציינה באופן ספציפי את ארגז המצעים שבחדר השינה הנוסף (ר' ת/45 שורה 4 ואילך. ר' גם בתמליל הקלטת החקירה ת/45ב, עמ' 4 שורה 25 ואילך).

עוד יש לציין, כי בעדותה בבית המשפט סיפרה נאשמת 3 שהיא נוהגת להשתמש בשקיות ואקום כאלה לאחסון בגדים (ר' בפרוטוקול, עמ' 205-206).

136. השוטר יובל קלוו, בדו"ח הבהרה מאותו היום (ר' ת/116 מיום 12.10.14), ציין כי החיפוש שנערך בבית - כאמור, ביום 6.10.14 - "היה מדוקדק" ולא נמצאו בו שקיות נוספות על השתיים הנ"ל. עם זאת, דו"ח הבהרה זה נוסח בלשון כללית, ובחקירתו הנגדית לפניי לא יכול היה השוטר קלוו להוסיף פרטים שכן הוא לא זכר את פרטי החיפוש או אף את מבנה הבית (ר' בפרוטוקול, עמ' 64-65).

137. השוטר קללו הוסיף וציין, בהגינותו:

...עבר זמן של שנה מאז והשתתפתי בהרבה חיפושים מאז. היא טענה שהיו לה שקיות במקום אחר בבית, אולי זה היה ואולי לא, אני לא יודע. מבחינתי, החיפוש היה מדוקדק. קורה לפעמים שאתה מפספס (ר' בפרוטוקול, עמ' 65 שורה 20 ואילך. ההדגשות הוספו).

(2) נאשמת 3 - דין והכרעה:

138. ב"כ נאשמת 3 תיאר בסיכומיו את עניינה של נאשמת 3 כמקרה שבו קיימת "ראיה נסיבתית אחת מוסברת" גרידא - והכוונה לתשלום דמי השכירות של מכולה 2229 באמצעות כרטיס האשראי של נאשמת 3 - ושעל כן לא היה כלל מקום מלכתחילה להגשת כתב האישום נגד נאשמת 3 (ר' בעמ' 1 ובעמ' 4 לסיכומיו בכתב). ואולם, אין לקבל טיעון זה, וראוי להעיר בהקשר זה כי נאשמת 3 עצמה - בהגינותה, יש לומר - לא באה בטרוניה כלפי רשויות אכיפת החוק ואף ציינה כי אינה מייחסת את הפסקת ההיריון שחוותה למעצרה (ר' בפסקה 129 דלעיל).

139. מכל מקום, נגד נאשמת 3 הובא מכלול שלם של ראיות - שאינו כולל רק את העובדה שהיא זו שחתמה על החוזה לשכירת מכולה 2229 ושילמה את דמי השכירות באמצעות כרטיס האשראי שלה - כלהלן:

ראשית, מעבר לעצם חתימת החוזה על ידי נאשמת 3, הפרטים שנרשמו בחוזה מעוררים חשד, באשר שמה של נאשמת 3 נרשם באופן חלקי ומטעה והכתובת שצוינה בחשבונית המס אינה הכתובת נכונה אלא, ובאופן תמוה, שמו של בנה.

שנית, נאשמת 3 התנהגה באופן מפליל, הן בכך שלכאורה נמלטה לאחר מעשה והן בכך שמסרה גרסאות כוזבות במסגרת חקירתה במשטרה.

שלישית, נאשמת 3 מסרה סיפור בלתי סביר אודות מסירת מפתחות מכולה 2229 לנאשם 4.

ורביעית, בבית מגוריה של נאשמת 3 נמצאו שקיות הדומות לאלה שבהן נעשה שימוש לאריזת הסמים.

140. חרף זאת - ועל אף התשתית הראייתית שהובאה לפניי כאמור - בסופו של יום, לאחר שמיעת כל העדויות ובחינת מכלול הראיות, המסקנה המתבקשת היא שמתקיים ספק סביר בשאלת אשמתה של נאשמת 3.

הטעמים לכך הם כלהלן:

ראשית, בכל הקשור לפרטי מעמד חתימת החוזה, גרסתה של נאשמת 3 לא נסתרה. כזכור, החוזה ונספחיו (ת/131) הוגשו באמצעות מר אלקריף, שלא נכח במעמד חתימתו של חוזה זה, להבדיל מהחוזה בעניין מכולה 204 שנחתם בנוכחותו. לפיכך, גרסתה של נאשמת 3 בעניין פרטי החתימה, לרבות נסיבות הגעתה למקום וטענתה שהיתה פסיבית לחלוטין - גרסה הנתמכת בגרסתו של נאשם 1 - לא נסתרה.

אמנם, כאמור לעיל, על גרסתו של נאשם 1 לא ניתן להתבסס, ואף נאשמת 3 הודתה בכך ששיקרה בחקירתה במשטרה. ואולם, בשקרים אלה אין די כדי לקבוע פוזיטיבית שנעשתה מצידה של נאשמת 3 פעולת הסתרה או הטעיה מכוונת בעת חתימת החוזה; בפרט כאשר אין מחלוקת שהיא הציגה באותו

המעמד את תעודת הזהות האמיתית שלה, שאף צולמה וצורפה כנספח לחוזה.

שנית, גרסת נאשמים 1 ו-3, שלפיה נאשם 1 נהג לעשות מדי פעם שימוש בכרטיס האשראי של נאשמת 3, לא נסתרה, ולמעשה אף הוצגו ראיות תביעה התומכות בה (ר' ת/26). בנוסף, אין לשכוח שמדובר בבני זוג, החיים יחדיו עם ילדיהם המשותפים, ועל כן טיעון כגון דא אינו בגדר המופרך; והוא הדין בהסברה של נאשמת 3 כי התלוותה לבעלה - כשנמלט לבית מלון לאחר אירוע התפיסה - משום שהיא אשתו.

לא למותר להוסיף כאן כי להבדיל מנאשמים 2 ו-4 - שהינם חברים, ואף לא קרובים במיוחד - נאשמים 1 ו-3 הינם בני זוג החיים יחדיו, מגדלים ילדים ומנהלים משק בית משותף. לפיכך, הסברים שאינם סבירים בעניין היחסים בין נאשמים 2 ו-4 עשויים בהחלט להתקבל על הדעת בעניינם של נאשמים 1 ו-3, ובוודאי שיש בהם כדי לעורר ספק סביר ככל שמדובר בעניינה של נאשמת 3.

שלישית, "סיפור המפתחות" - דהיינו: הסיפור שלפיו נאשמת 3 היא זו שנתנה לנאשם 4 את המפתחות למכולה 2229, לאחר שאמר לה שהוא צריך לאחסן חפצים - נשמע כסיפור בלתי סביר על פניו, הן נוכח הקביעות דלעיל באשר לשותפות הפלילית שבין נאשמים 1 ו-4 והן נוכח גרסתם של שני נאשמים אלה כי נאשם 1 הוא זה שלקח לראשונה את נאשם 4 למתחם והראה לו את מיקום המכולה. אכן, סביר בהרבה להניח כי מסירת המפתחות לנאשם 4 נעשתה ישירות על ידי נאשם 1; ולא על ידי נאשמת 3, שאפילו לא ידעה את מיקומה המדויק של המכולה.

"סיפור המפתחות" נראה אפוא יותר כניסיון שבדיעבד לחילוצו של נאשם 1 באמצעות הרחקתו מפעילותו של נאשם 4 - כחלק מהשקרים שסיפרה נאשמת 3 במשטרה בניסיון לסייע לבעלה - מאשר כסיפור אותנטי מזמן אמת. מכל מקום, סימני שאלה ממשיים אופפים סיפור זה ועל כן אין בו כדי לבסס ממצאים נגד נאשמת 3.

והוא הדין בסוגיית שקיות הוואקום, העשויות להוות בעניינה של נאשמת 3 רק ראיה נסיבתית, רחוקה יחסית.

ורביעית - וזה אולי העיקר כאן - בהקשר דנא ישנה משמעות רבה לאישיותו החזקה והדומיננטית של נאשם 1, כפי שהיא נחשפה במהלך ניהול המשפט. בעוד שאישיות זו תומכת בתזת התביעה בעניינם של נאשמים 1 ו-4, לרבות בכל הקשור למערכת היחסים שביניהם, הרי שהיא עומדת לרועץ למאשימה ככל שמדובר בעניינה של נאשמת 3.

נוכח אישיותו הדומיננטית של נאשם 1 אין מקום להניח שהוא שיתף את אשתו בניהול עסקיו, בפרט כאשר מדובר בעסקים פליליים, ובהקשר זה יש גם ליתן משקל-מה להערות הכלליות שהעיר נאשם 1 בעניין יחסי השניים במהלך חקירתו במשטרה (ר' בהודעה ת/1, שורה 69 ואילך). למצער, קיים יותר משמץ של ספק בעניין זה.

141. הנה כי כן, המסקנה המתבקשת הינה כי, בסופו של יום, נותר ספק סביר בשאלת אשמתה של נאשמת 3. מספק זה זכאית נאשמת 3 ליהנות ועל כן דינה הוא לזיכוי.

ח. סוף דבר:

142. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני קובע כדלקמן:

עמוד 40

אני מזכה את נאשמת 3.

אני מרשיע את נאשמים 1, 2 ו-4 בכל העבירות שבהן הם הואשמו בכתב האישום (המפורטות ברישא להכרעת הדין).

בסיפא לכתב האישום עתרה המאשימה, כאמור, כי בית המשפט יקבע במסגרת הכרעת הדין שהנאשמים הינם סוחרי סמים.

נוכח הרשעת נאשמים 1, 2 ו-4 בעבירות שבהן הם הואשמו, כמו גם הקביעה כי נאשמים אלה ביצעו את העבירות לצורך הפקת רווחים, אני מקבל בזה את הבקשה וקובע כי נאשמים 1, 2 ו-4 הינם סוחרי סמים.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06 אפריל 2016, במעמד הנוכחים.